

መጽሐፈ ኢየሱስ።

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38
39	40	41	42															

ምዕራፍ 1

1 ፅ በሚባል አገር ስሙ ኢየሱስ የተባለ አንድ ሰው ነበረ፤ ያም ሰው ፍጹምና ቅን፤ እግዚአብሔርንም የሚፈራፈሩ ከክፋትም የራቀ ነበረ።

2 ፤ ሰባትም ወንዶች ሦስትም ሴቶች ልጆች ተወልደውለት ነበር።

3 ፤ ሀብቱም ሰባት ሺህ በጎች፤ ሦስት ሺህም ግመሎች፤ እምስት መቶም ጥማድ በሬ፤ እምስት መቶም እንስት አህዮች ነበረ፤ እጅግ ብዙም ባሪያዎች ነበሩት፤ ያም ሰው በምሥራቅ ካሉ ሰዎች ሁሉ ይልቅ ታላቅ ነበረ።

4 ፤ ወንዶች ልጆቹም ሄደው በየተራ በያንዳንዳቸው ቤት ግብዣ ያደርጉ ነበር፤ ሦስቱ እንዲቻቸውም ከእነርሱ ጋር ይበሉና ይጠጡ ዘንድ እነርሱ ልከው ይጠሩአቸው ነበር።

5 ፤ የግብዣውም ቀኖች ባለፉ ጊዜ ኢየሱስ። ምናልባት ልጆቹ በድለው፤ እግዚአብሔርንም በልባቸው ሰድበው ይሆናል ብሎ ይልክና ይቀድሳቸው ነበር፤ ኢየሱስም ማልዶ ተነሣ፤ እንደ ቀጥራቸውም ሁሉ የሚቃጠል መሥዋዕት አቀረበ። እንዲሁ ኢየሱስ ሁልጊዜ ያደርግ ነበር።

6 ፤ ከዕለታት አንድ ቀን እንዲህ ሆነ፤ የእምላክ ልጆች በእግዚአብሔር ፊት ለመቆም መጡ፤ ሰይጣንም ደግሞ በመካከላቸው መጣ።

7 ፤ እግዚአብሔርም ሰይጣንን። ከወዴት መጣህ? አለው። ሰይጣንም። ምድርን ሁሉ ዘርሁአት፤ በእርስዋም ተመላለስሁ ብሎ ለእግዚአብሔር መለሰ።

8 ፤ እግዚአብሔርም ሰይጣንን። በውኑ ባሪያዬን ኢየሱስን ተመለከትኸውን? በምድር ላይ እንደ እርሱ ፍጹምና ቅን፤ እግዚአብሔርንም የሚፈራፈሩ ከክፋትም የራቀ ሰው የለም አለው።

9 ፤ ሰይጣንም ለእግዚአብሔር እንዲህ ብሎ መለሰለት። በውኑ ኢየሱስ እግዚአብሔርን የሚፈራፈሩ በከንቱ ነውን?

10 ፤ እርሱንና ቤቱን በዙሪያውም ያሉትን ሁሉ አላጠርህለትምን? የእጁን ሥራ ባርከህለታል፤ ኩባቱም በምድር ላይ በዝቶ አል።

11 ፤ ነገር ግን እጅህን ዘርግተህ ያለውን ሁሉ ዳበስ፤ በእውነት በፊትህ ይሰድብሃል።

12 ፤ እግዚአብሔርም ሰይጣንን። እነሆ ለእርሱ ያለው ሁሉ በእጅህ ነው፤ ነገር ግን በእርሱ ላይ እጅህን አትዘርጋ አለው። ሰይጣንም ከእግዚአብሔር ፊት ወጣ።

13 ፤ አንድ ቀንም እንዲህ ሆነ፤ የኢየሱስ ወንዶችና ሴቶች ልጆች በታላቅ ወንድማቸው ቤት ይበሉና የወይን ጠጅ ይጠጡ ነበር።

14 ፤ መልክተኛም ወደ ኢየሱስ መጥቶ። በሬዎች እርሻ ያርሱ፤ በአጠገባቸውም አህዮች ይሰማሩ ነበር፤

15 ፤ የሳባም ሰዎች እደጋ ጣሉ፤ ወሰዱአቸውም፤ ብላቴኖቹንም በሰይፍ ስለት ገደሉ፤ እኔም እነግርህ ዘንድ ብቻዬን አመለጥሁ አለው።

16 ፤ እርሱም ገና ሲናገር ሌላ መጥቶ። የእግዚአብሔር እሳት ከሰማይ ወደቀች፤ በጎቹንም እቃጠለች፤ ጠባቂዎችንም በላች፤ እኔም እነግርህ ዘንድ ብቻዬን አመለጥሁ አለው።

17 ፤ እርሱም ገና ሲናገር ሌላ መጥቶ። ከለዳውያን በሦስት ረድፍ ተከፍለው በግመሎች ላይ እደጋ ጣሉ፤ ወሰዱአቸውም፤ ብላቴኖቹንም በሰይፍ ስለት ገደሉ፤ እኔም እነግርህ ዘንድ ብቻዬን አመለጥሁ አለው።

- 18 ፤ እርሱም ገና ሲናገር ሌላ መጥቶ። ወንዶችና ሴቶች ልጆችህ በታላቅ ወንድማቸው ቤት ይበሉና የወይን ጠጅ ይጠጡ ነበር፤
- 19 ፤ እነሆም፥ ዐውሎ ነፋስ ከምድረ በዳ መጥቶ የቤቱን አራቱን ማዕዘን መታው፥ በብላቴኖቹም ላይ ወደቀ፥ ሞቱም፤ እኔም እነግርህ ዘንድ ብቻዬን አመለጥሁ አለው።
- 20 ፤ ኢየሱስም ተነሣ መገናጸፊያውንም ቀደደ፥ ራሱንም ተላጩ፥ በምድርም ላይ ተደፍቶ ሰገደ፤
- 21 ፤ እንዲህም አለ። ራቁቴን ከእናቴ ማኅፀን ወጥቻለሁ፥ ራቁቴንም ወደዚያ እመለሳለሁ፤ እግዚአብሔር ሰጠ፥ እግዚአብሔርም ነሣ፤ የእግዚአብሔር ስም የተባረከ ይሁን።
- 22 ፤ በዚህ ሁሉ ኢየሱስ አልበደለም፥ ለእግዚአብሔርም ስንፍናን አልሰጠም።

ምዕራፍ 2

ከዕለታት አንድ ቀን እንዲህ ሆነ፤ የእምላክ ልጆች በእግዚአብሔር ፊት ለመቆም መጡ፥ ሰይጣን ደግሞ በእግዚአብሔር ፊት ለመቆም በመካከላቸው መጣ።

- 2 ፤ እግዚአብሔርም ሰይጣንን። ከወዴት መጣህ? አለው። ሰይጣንም። በምድር ላይ ዘርሁ፥ በእርስዎም ተመላለስሁ ብሎ ለእግዚአብሔር መለሰ።
- 3 ፤ እግዚአብሔርም ሰይጣንን። በውኑ ባሪያዬን ኢየሱስን ተመለከትኸውን? በምድር ላይ እንደ እርሱ ፍጹምና ቅን፥ እግዚአብሔርንም የሚፈራ፥ ከክፋትም የራቀ ሰው የለም፤ በከንቱም አጠፋው ዘንድ እንተ በእርሱ ላይ ምንም ብታንቀሳቅሰኝ፥ እስከ እሁን ፍጹምነቱን ይዞአል።
- 4 ፤ ሰይጣንም መልሶ እግዚአብሔርን። ቁርበት ስለ ቁርበት ነው፤ ሰው ያለውን ሁሉ ስለ ሕይወቱ ይሰጣል።
- 5 ፤ ነገር ግን እሁን እጅህን ዘርግተህ አጥንቱንና ሥጋውን ዳበስ፤ በእውነት በፊትህ ይሰድብሃል አለው።
- 6 ፤ እግዚአብሔርም ሰይጣንን። ሕይወቱን ተወው እንጂ እነሆ፥ እርሱ በእጅህ ነው አለው።
- 7 ፤ ሰይጣንም ከእግዚአብሔር ፊት ወጣ፥ ኢየሱስም ከእግሩ ጫማ ጀምሮ እስከ አናቱ ድረስ በክፉ ቀኝሰል መታው።
- 8 ፤ ሥጋውንም ይፍቅበት ዘንድ ገል ወሰደ፥ በእመድም ላይ ተቀመጠ።
- 9 ፤ ሚስቱም። እስከ እሁን ፍጹምነትህን ይዘሃልን? እግዚአብሔርን ስደብና ሙት አለችው። (የሚቀጥለው ከግሪክ የተጨመረ ነው) ዳግመኛ እግዚአብሔርን ጥቂት ወራት ደጅ አጠናቀለሁ፤ ዳግመኛም መከራውን እታገሠዋለሁ፥ የቀድሞ ኑሮዬንም ተስፋ አደርገዋለሁ ትላለህን? አለችው። እንደዚህ ለእንዳትል ከዚህ ዓለም እነሆ ስም አጠራርህ ጠፋ፤ ሴቶች ልጆቹና ወንዶች ልጆቹም ሞቱ እኔስ ዘጠኝ ወር ሳረግዝ ሳምጥ ስወልድ ሳይረቡኝ ሳይጠቅሙኝ በከንቱ ደከምሁ አለች። እንተም በመግል ተውጠህ በትል ተከብበህ ትኖራለህ፤ ሌሊቱን ሁሉ ስትዛብር ታድራለህ። እኔ ግን እየዘርሁ እቀላውጣለሁ። ከእንዱ አገር ወደ እንዱ አገር ከእንዱ ቤት ወደ እንዱ ቤት እሄዳለሁ፤ ከድካሜ በእኔ ላይ ካለ ከችግራም አርፍ ዘንድ ከጧት ጀምሮ ፀሐይ እስኪገባ ድረስ እጠቃለሁ፤ እሁን ግን እግዚአብሔርን የማይገባ ቃል ተናግረኸው ሙት አለች።
- 10 ፤ እርሱ ግን እንቺ ከሰነፎች ሴቶች እንደ እንዲቱ ተናገርኸ፤ ከእግዚአብሔር እጅ መልካሙን ተቀበልን፥ ክፉ ነገርንስ እንቀበልምን? አላት። በዚህ ሁሉ ኢየሱስ በከንፈሩ አልበደለም።
- 11 ፤ ሦስቱም የኢየሱስ ወዳጆች ይህን የደረሰበትን ክፉ ነገር ሁሉ ሰምተው ከየአገራቸው መጡ፤ እነርሱም ቱማናዊው ኤልፋዝ፥ ሹሐዊው በልዳዶስ፥ ነዕማታዊው ሶፋር ነበሩ። እነርሱም ሊያዝኑለትና ሊያጽናኑት በእንድነት ወደ እርሱ ለመምጣት ተስማሙ።
- 12 ፤ ከሩቅም ሆነው ዓይናቸውን ባነሡ ጊዜ አላወቁትም፤ ድምፃቸውንም አሰምተው አለቀሱ፤ እያንዳንዳቸውም መገናጸፊያቸውን ቀደዱ፥ ወደ ላይም ወደ ራሳቸው ላይ ትቢያ ነሰነሱ።
- 13 ፤ ሰባት ቀንና ሰባት ሌሊትም ከእርሱ ጋር በምድር ላይ ተቀመጡ፤ ሕመሙም እጅግ እንደ በዛ እይተዋልና ከእነርሱ አንድ ቃል የሚናገረው አልነበረም።

ምዕራፍ 3

ከዚያም በኋላ ኢየሱስ እንዲህ አለ።

² ፤ ኢየሱስም መለሰ እንዲህ አለ።

³ ፤ ያ የተወለደሁበት ቀን ይጥፋ፥ ያም። ወንድ ልጅ ተፀነሰ የተባለበት ሌሊት።

⁴ ፤ ያ ቀን ጨለማ ይሁን፤ እግዚአብሔር ከላይ አይመልከተው፥ ብርሃንም አይበራበት።

⁵ ፤ ጨለማና የሞት ጥላ የራሳቸው ገንዘብ ያድርጉት፤ ዳመናም ይረፍበት፤ የቀን ጨለማ ሁሉ ያስፈራው።

⁶ ፤ ያን ሌሊት ጨለማ ይያዘው፤ በዓመቱ ቀኖች መካከል ደስ አይበለው፤ በወሮች ውስጥ ገብቶ አይቈጠር።

⁷ ፤ እነሆ፥ ያ ሌሊት መካን ይሁን፤ እልልታ አይግባበት።

⁸ ፤ ሌዋታንን ለማንቀሳቀስ የተዘጋጁ ቀኑን የሚረግሙ ይርገሙት።

⁹ ፤ አጥቢያ ኮከቦች ይጨልሙ፤ ብርሃንን ቢጠባበቅ አያገኘው፥ የንጋትንም ቅንድብ አይይ፤

¹⁰ ፤ የእናቴን ማኅፀን ደጅ አልዘጋምና፥ መከራንም ከዓይኔ አልሰወረምና።

¹¹ ፤ በማኅፀን ሳለሁ ስለ ምን አልሞትሁም? ከሆድስ በወጣሁ ጊዜ ፈጥኜ ስለ ምን አልጠፋሁም?

¹² ፤ ጉልበቶች ስለ ምን ተቀበሉኝ? ጡትስ ስለ ምን ጠባሁ?

¹³ ፤ እሁን ተኝቼ ዝም ባልሁ ነበር፤ እንቀላፍቼ ባረፍሁ ነበር፤

¹⁴ ፤ የፈረሰውን ለራሳቸው ከሚሠሩት ከምድር ነገሥታትና መካሮች ጋር፥

¹⁵ ፤ ወይም ቤታቸውን ብር ከሞሉ ወርቅም ካላቸው መኳንንት ጋር፥

¹⁶ ፤ ወይም እንደ ተቀበረ ጭንጋፍ፥ ብርሃንም እንዳላዩ ሕፃናት በሆንሁ ነበር።

¹⁷ ፤ ከፉዎች በዚያ መናደዳቸውን ይተዋሉ፤ በዚያም ደካሞች ያርፋሉ።

¹⁸ ፤ በዚያ ግዙቶች በእንድነት ተዘልለው ተቀምጠዋል፤ የእስጩናቂውን ድምፅ አይሰሙም።

¹⁹ ፤ ታናሽና ታላቅ በዚያ አሉ፤ ባረያም ከጌታው ነጻ ወጥቶአል።

²⁰ ፤ በመከራ ላሉት ብርሃን፥ ነፍሳቸው መራራ ለሆነችባቸው፥

²¹ ፤ የተሰወረ ሀብትን ከሚቈፍሩ ይልቅ ሞትን ለሚጠብቁ ለማያገኙትም፥

²² ፤ መቃብርን ባገኙ ጊዜ በእልልታ ደስ ለሚላቸው፥ ሐሄትንም ለሚያደርጉ ሕይወት ስለ ምን ተሰጠ?

²³ ፤ መንገዱ ለተሰወረበት ሰው፥ እግዚአብሔርም በአጥር ላጠረው ብርሃን ስለ ምን ተሰጠ?

²⁴ ፤ ከእንጀራዬ በፊት ልቅሶዬ መጥቶአልና፥ ጩኸቴም እንደ ውኃ ፈስሶአል።

²⁵ ፤ የፈራሁት ነገር መጥቶብኛልና፥ የደነገጥሁበትም ደርሶብኛል።

²⁶ ፤ ተዘልዬ አልተቀመጥሁም፥ አልተማመንሁም፥ አላረፍሁም፤ ነገር ግን መከራ መጣብኝ።

ምዕራፍ 4

ቲ ማናዊውም ኢልፋዝ መለሰ እንዲህም አለ።

² ፤ እንደ ሰው ከእንተ ጋር ይናገር ዘንድ ቢሞክር ትቀየማለህን? ቃልንስ ከመናገር ሊቀር የሚችል ማን ነው?

³ ፤ እነሆ፥ እንተ ብዙዎችን ታስተምር ነበር፥ የደከሙትንም እጆች ታበረታ ነበር፥

⁴ ፤ ቃልህ የሚሰናከለውን ያስነሣ ነበር፥ እንተም የሚብረከረከውን ጉልበት ታጸና ነበር።

⁵ ፤ እሁን ግን በእንተ ላይ መጥቶአል፥ እንተም ደከምህ፤ ደርሶብሃል፥ እንተም ተቸገርህ።

⁶ ፤ እምላክህን መፍራትህ መጽናናትህ፥ የቅንነትህም መንገድ ተስፋህ አይደለምን?

⁷ ፤ እባክህ አስብ፥ ንጹሕ ሆኖ የጠፋ ማን ነው? ከልበ ቅንስ የተደመሰሰ ማን ነው?

⁸ ፤ እኔ እንዳየሁ፥ ኃጢአትን የሚያርሱ፥ መከራንም የሚዘሩ ይህንኑ ያጭዳሉ።

⁹ ፤ በእግዚአብሔር እስትንፋስ ይጠፋሉ፥ በቀጣውም መንፈስ ያልቃሉ።

¹⁰ ፤ የእንበሳ ጩኸት፥ የጩዋኸ እንበሳ ድምፅ፥ የእንበሳ ደቦል ጥርስ ተሰባበረ።

¹¹ ፤ አሮጌ እንበሳ እደን በማጣት ይሞታል፥ የእንበሳይቱም ግልገሎች ይበተናሉ።

¹² ፤ ለእኔም በምሥጢር ቃል መጣልኝ፥ ጆሮዬም ሹክሹክታውን ሰማች።

¹³ ፤ በሌሊት ሕልም አሳብ ሲነሣ፥ የከበደም እንቅልፍ በሰው ላይ ሲወድቅ፥

¹⁴ ፤ አጥንቴን ሁሉ ያናወጡ ድንጋጤና መንቀጥቀጥ ወደቁብኝ።

- 15 ፤ መንፈስም በፊቱ አለፈ፤ የሥጋዬ ጠጉር ቆመ።
- 16 ፤ እርሱም ቆመ፥ መልኩን ግን ለመለየት አልቻልሁም፥ ምሳሌም በዓይኔ ፊት ነበረ፤ የዝምታ ድምፅ ሰማሁ።
- 17 ፤ በውኑ ሰው በእግዚአብሔር ፊት ዳድቅ ሊሆን፥ ወይስ ሰው በፈጣሪው ፊት ሊነጻ ይችላልን?
- 18 ፤ እነሆ፥ በባሪያዎቹ አይታመንም፤ መላእክቱንም ስንፍና ይከስሳቸዋል፤
- 19 ፤ ይልቁንስ በጭቃ ቤት የሚኖሩ፥ መሠረታቸው በትቢያ ውስጥ የሆነ፥ ኩባቢ በፊት የሚጨፈለቁ እንዴት ይሆኑ?
- 20 ፤ በጥዋትና በማታ መካከል ይሰባበራሉ፤ ማንም ሳያስብ ለዘላለም ይጠፋሉ።
- 21 ፤ ገመዳቸው የተነቀለ አይደለምን? አለጥቡበም ይሞታሉ።

ምዕራፍ 5

አሁንም ጥራ፤ የሚመልስልህ አለን? ከቅዱሳንስ ወደማናቸው ትዞራለህ?

- 2 ፤ ሰነፉን ሰው ቀጣ ይገድለዋል፥ ሰነፉንም ቅንግት ያጠፋዋል።
- 3 ፤ ሰነፍ ሰው ሥር ሰድዶ አየሁት፥ ድንገትም መኖሪያውን ረገምሁ።
- 4 ፤ ልጆቼም ከደህንነት ርቀዋል፥ በበርም ውስጥ ተረግጠዋል፥ የሚታደጋቸውም የለም።
- 5 ፤ የሰበሰበውንም ራብተኛ ይበላዋል፥ ከእሾህም ውስጥ እንኳ ያወጣዋል፤ የተጠማ ሀብታቸውን ዋጠ።
- 6 ፤ ችግር ከትቢያ አይመጣም፥ መከራም ከመሬት አይበቅልም፤
- 7 ፤ የአሞራ ግልገሎች ግን ወደ ላይ እየበረሩ ከፍ እንዲሉ፥ ሰው እንዲሁ ለመከራ ተወልዶአል።
- 8 ፤ እኔ ግን እግዚአብሔርን አለምን ነበር፥ ነገሬንም ወደ እግዚአብሔር አቀርብ ነበር።
- 9 ፤ የማይመረመረውን ታላቅ ነገርና የማይቈጠረውን ተእምራት ያደርጋል።
- 10 ፤ በምድር ላይ ዝናብን ይሰጣል፥ በእርሻም ላይ ውኃ ይልካል።
- 11 ፤ የተቀረዱትን ወደ ላይ ያወጣል፥ ኀዘንተኞችንም ለደህንነት ከፍ ከፍ ያደርጋቸዋል።
- 12 ፤ እጃቸውም ምክራቸውን እንዳይፈጽም የተንኮለኞችን እሳብ ከንቱ ያደርገዋል።
- 13 ፤ ጠቢባንን በተንኮላቸው ይይዛቸዋል፤ የጠማሞችንም ምክር ይዘረዝራል።
- 14 ፤ በቀን ጨለማን ያገኛሉ፥ በቀትርም ጊዜ በሌሊት እንዳሉ ይርመሰመሳሉ።
- 15 ፤ ድሀውንም ከእፋቸው ሰይፍ ከኃያሉም እጅ ያድነዋል።
- 16 ፤ ለምስኪኑም ተስፋ አለው፤ ከፋት ግን እፍዋን ትዘጋለች።
- 17 ፤ እነሆ፥ እግዚአብሔር የሚገሥጸው ሰው ምስጉን ነው፤ ስለዚህ ሁሉን የሚችለውን የእምላክን ተግሣጽ አትናቅ።
- 18 ፤ እርሱ ይሰብራል፥ ይጠግንማል፤ ያቈስላል፥ እጆቹም ይፈውሳሉ።
- 19 ፤ በስድስት ክፉ ነገር ውስጥ ያድንሃል፥ በሰባትም ውስጥ ከፋት አትነካህም።
- 20 ፤ በራብ ጊዜ ከሞት፥ በሰልፍም ከሰይፍ እጅ ያድንሃል።
- 21 ፤ ከምላስ ጅራፍ ትሰወራለህ፤ ጥፋትም ሲመጣ አትፈራም።
- 22 ፤ በጥፋትና በራብ ላይ ትስቃለህ፤ ከምድረ በዳ አራዊትም አትፈራም፤
- 23 ፤ ቃል ኪዳንህ ከምድረ በዳ ድንጋይ ጋር ይሆናል፤ የምድረ በዳም አራዊት ከአንተ ጋር ይስማማሉና።
- 24 ፤ ድንኳንህም በሰላም እንዲሆን ታውቃለህ፤ በረትህን ትገብኛለህ እንዳችም አይገድልብህም።
- 25 ፤ ዘርህም ታላቅ እንዲሆን፥ ትውልድህም እንደ ምድር ሣር እንዲሆን ታውቃለህ።
- 26 ፤ በወራቱ የእህሉ ነዶ ወደ አውድማ እንዲገባ፥ በረጅም ዕድሜ ወደ መቃብር ትገባለህ።
- 27 ፤ እነሆ፥ ይህችን መረመርን፥ የሰማነውም ይህ ነው፤ እንተ ግን እንዳች ሠርተህ እንደ ሆነ ለራስህ እወቀው።

ምዕራፍ 6

ኢየብም መለሰ እንዲህም አለ።

- 2 ፤ ትካዜዬ ምንው በተመዘነ ኖሮ! መከራዬም ሁሉ ምንው በሚዛን ላይ በተደረገ ኖሮ!
- 3 ፤ ከባሕር አሸዋ ይልቅ ይኩብድ ነበርና፤ ስለዚህ ቃሌ ደፋር ሆኖአል።
- 4 ፤ ሁሉን የሚችል የእምላክ ፍላጻ በሥጋዬ ውስጥ ነው፤ መርዙንም ነፍሴ ትጠጣለች፤ የእግዚአብሔር ድንጋጤ በላይ ተሰልፎአል።
- 5 ፤ በውኑ የሚዳ አህያ ሣር ሳለው ይጮኸልን? ወይስ በሬ ገለባ ሳለው ይጮኸልን?
- 6 ፤ የማይጣፍጥስ ነገር ያለ ጩው ይበላልን? ወይስ የእንቁላል ውኃ ይጥማልን?
- 7 ፤ ሰውነቴ ትነካው ዘንድ እንቢ አለችው፤ እንደሚያስጸይፍ መብል ሆነብኝ።
- 8 ፤ ልመናዬ ምንው በደረሰልኝ! እግዚአብሔርም ምኞቴን ምንው በሰጠኝ!
- 9 ፤ እግዚአብሔርም ያደቀኝ ዘንድ እጁንም ለቅቆ ያጠፋኝ ዘንድ ወድሶ ቢሆን ኖሮ!
- 10 ፤ መጽናናት በሆነልኝ ነበር፤ በማይራራ ሕመም ሐሢት ባደረግሁ ነበር፤ የቅዱሱን ቃል አልካድሁምና።
- 11 ፤ እጡበቅ ዘንድ ጉልበቴ ምንድር ነው? እታገሥም ዘንድ ፍጻሜዬ ምንድር ነው?
- 12 ፤ ጉልበቴ የድንጋይ ጉልበት ነውን? ሥጋዬስ እንደ ናስ ነውን?
- 13 ፤ በውኑ ረድኤት በእኔ እንደሌለ ጥቡብም ሁሉ ከእኔ ዘንድ እንደ ተባረረ አይደለምን?
- 14 ፤ ሁሉን የሚችለውን የእምላክን መፍራት ለሚተው፤ ለመዛል ለቀረበው ስንኳ ወዳጁ ቸርነትን ሊያሳይ ይገባል።
- 15 ፤ ወንድሞቼ እንደ ፈፋ፤ እንደሚያልፍ ፈፋ ሐሰተኞች ሆኑብኝ።
- 16 ፤ ከበረዶ የተነሣ ደፈረሱ፤ አመዳይም ተሰወረባቸው፤
- 17 ፤ ፀሐይ በተከሰች ጊዜ ይደርቃሉ፤ በሙቀትም ጊዜ ከስፍራቸው ይጠፋሉ።
- 18 ፤ በየዳርቻቸውም የሚሄዱ ነጋዴዎች ፈቀቅ ይላሉ፤ ወደ በረሃ ወጥተው ይጠፋሉ።
- 19 ፤ የቴማን ነጋዴዎች ተመለከቱ፤ የሳባ መንገደኞችም ተጠባበቁአቸው።
- 20 ፤ ተስፋ አድርገዋቸው ነበርና አፈሩ፤ ወደዚያ ደረሱ፤ እፍረትም ያዛቸው።
- 21 ፤ አሁንም እናንተ እንደዚሁ ሆናችኋል፤ መከራዬን አይታችሁ ፈራችሁ።
- 22 ፤ በውኑ። እንዳች ነገር እምጡልኝ፤ ወይስ። ኩባለጥገናችሁ ስጦታ አቅርቡልኝ፤
- 23 ፤ ወይስ። ከጠላቴ እጅ አስጥሉኝ፤ ወይስ። ከአስጨናቂው እጅ አድኑኝ አልኋችሁን?
- 24 ፤ አስተምሩኝ፤ እኔም ዝም እላለሁ፤ የተሳሳትሁትንም ንገሩኝ።
- 25 ፤ የቅንነት ቃል እንዴት ኃይለኛ ነው! የእናንተ ሙግት ግን ምን ይገሥዳል?
- 26 ፤ ተስፋ የሌለው ሰው ንግግር እንደ ነፋስ ነውና ቃሉን ትገሥጹ ዘንድ ታስባላችሁን?
- 27 ፤ በድሀ አደጉ ላይ ዕጣ ትጣጣላላችሁ፤ ለወዳጆቻችሁም ጉድጓድ ትቈፍራላችሁ።
- 28 ፤ አሁንም፤ እባካችሁ፤ ወደ እኔ ተመልከቱ፤ በፊታችሁም ሐሰት አልናገርም።
- 29 ፤ እባካችሁ፤ ተመለሱ፤ በደል አይሁን፤ ጽድቁ በዚህ ነገር ነውና እንድ ጊዜ ተመለሱ።
- 30 ፤ በውኑ በእንደበቴ በደል ይገኛልን? አፌስ ተንኰልን ይለይ ዘንድ አይችልምን?

ምዕራፍ 7

በምድር ላይ የሰው ሕይወት ብርቱ ሰልፍ አይደለምን? ወራቱም እንደ ምንደኛ ወራት አይደለምን?

- 2 ፤ አገልጋይ ጥላ እንደሚመኝ፤ ምንደኛም ደመወዙን እንደሚጠበቅ፤
- 3 ፤ እንዲሁ ዕጣዬ የከንቱ ወራት ሆነብኝ፤ የድካምም ሌሊት ተወሰነችልኝ።
- 4 ፤ በተኛሁ ጊዜ። መቼ እነሣለሁ? እላለሁ። ሌሊቱ ግን ይረዝማል፤ እስኪነጋ ድረስም እገለባበጣለሁ።
- 5 ፤ ሥጋዬ ትልና ጓል ለብሶአል፤ ቁርባቴ ያፈከፍካል እንደ ገናም ይመግላል።
- 6 ፤ ዘመኔ ከሸማኔ መወርወርያ ይልቅ ይቸኩላል፤ ያለ ተስፋም ያልቃል።
- 7 ፤ ሕይወቴ እስትንፋስ እንደ ሆነ እስብ፤ ዓይኔ መልካም ነገርን ከእንግዲህ ወዲህ አያይም።
- 8 ፤ የሚያየኝ ሰው ዓይን ከእንግዲህ ወዲህ አያየኝም፤ ዓይንህ በእኔ ላይ ይሆናል፤ እኔም አልገኝም።

- 9 ፤ ደመና ተበትኖ እንደሚጠፋ፥ እንዲሁ ወደ ሲኦል የሚወርድ ዳግመኛ አይወጣም።
- 10 ፤ ወደ ቤቱ ዳግመኛ አይመለስም፥ ስፍራውም ዳግመኛ አያውቀውም።
- 11 ፤ ስለዚህም አፌን አልከለክልም፤ በመንፈሴ ጭንቀትን እናገራለሁ፤ በነፍሴ ምሬት በጎዘን እንጎራጉራለሁ።
- 12 ፤ ጠባቂ ታስነሣብኝ ዘንድ፥ እኔ ባሕር ወይስ እንበረ ነኝን?
- 13 ፤ እኔም። አልጋዬ ያጽናናኛል፥ መኝታዬም የጎዘን እንጎራጎሮፎን ያቀልልኛል ባልሁ ጊዜ፥
- 14 ፤ እንተ በሕልም ታስፈራራኛለህ፥ በራእይም ታስደነግጠኛለህ፤
- 15 ፤ ነፍሴም ከአጥንቴ ይልቅ መታነቅንና ሞትን መረጠኝ።
- 16 ፤ ሕይወቴን ናቅኋት፤ ለዘላለም ልኖር አልወድድም። የሕይወቴ ዘመን እስትንፋስ ነውና ተወኝ።
- 17 ፤ ሰው ምንድር ነው ታከብረው ዘንድ፥ ልብህንስ ትጥልበት ዘንድ፥
- 18 ፤ ማለዳ ማለዳስ ትገብኘው ዘንድ፥ ሁልጊዜስ ትፈታተነው ዘንድ?
- 19 ፤ የማትተወኝ እስከ መቼ ነው? ምራቄንስ እስከውጥ ድረስ የማትለቅቀኝ እስከ መቼ ነው?
- 20 ፤ ሰውን የምትጠብቅ ሆይ፥ በድዬስ እንደ ሆነ ምን ላድርገልህ? ስለ ምን እኔን ለአንተ ዓላማ አደረግኸኝ? ስለ ምን እኔ ሸክም ሆንሁበህ?
- 21 ፤ ስለ ምን መተላለፌን ይቅር አትልም? ኃጢአቴንስ ስለ ምን አታስወግድልኝም? አሁን በምድር ውስጥ አተኛለሁ፤ ማለዳ ትፈልገኛለህ፥ አታገኘኝም።

ምዕራፍ 8

ኹሐዊውም በልዳዶስ መለሰ እንዲህም አለ።

- 2 ፤ እስከ መቼ ይህን ትናገራለህ? የአፍህስ ቃል እስከ መቼ እንደ ዐውሎ ነፋስ ይሆናል?
- 3 ፤ በውኑ እግዚአብሔር ፍርድን ያጣምማልን? ሁሉንም የሚችል አምላክ ጽድቅን ያጣምማልን?
- 4 ፤ ልጆችህ በድለውት እንደ ሆነ፥ እርሱ በበደላቸው እጅ ጥሎአቸዋል።
- 5 ፤ እግዚአብሔርን ብትገሠግሥ፥ ሁሉንም የሚችለውን አምላክ ብትለምን፥
- 6 ፤ ንጹሕና ቅን ብትሆን፥ በእውነት አሁን ስለ አንተ ይነቃል፥ የጽድቅህንም መኖሪያ ያከናውንልሃል።
- 7 ፤ ጅማሪህ ታናሽ ቢሆንም እንኳ ፍጻሜህ እጅግ ይበዛል።
- 8 ፤
- 9 ፤ ዘመናችን በምድር ላይ እንደ ጥላ ነውና እኛ የትናንት ብቻ ነን፤ ምንም እናውቅም፤ ስለዚህ የቀደመውን ትውልድ ጠይቅ፥ አባቶቻቸውም ለመረመሩት ነገር ትጋ፤
- 10 ፤ እነርሱ የሚያስተምሩህና የሚነግሩህ፥ ቃልንም ከልባቸው የሚያወጡ አይደሉምን?
- 11 ፤ በውኑ ደንገል ረገረግ በሌለበት መሬት ይበቅላልን? ወይስ ቁጠማ ውኃ በሌለበት ቦታ ይለመልማልን?
- 12 ፤ ገና ሲለመልም ሳይቈረጥም፥ ከአትክልት ሁሉ በፊት ይደርቃል።
- 13 ፤ እግዚአብሔርን የሚረሱ ሁሉ ፍጻሜአቸው እንዲሁ ነው፤ የዝንጉም ሰው ተስፋ ይጠፋል።
- 14 ፤ ተስፋው ይቈረጣል፥ እምነቱም እንደ ሸረረት ቤት ይሆናል።
- 15 ፤ ቤቱን ይደግፈዋል፥ አይቆምለትም፤ ይይዘውማል፥ አይጸናለትም።
- 16 ፤ ፀሐይም ሳይተኮስ ይለመልማል፥ ጫፉም በአታክልቱ ቦታ ይወጣል።
- 17 ፤ በድንጋይ ክምር ላይ ሥሩ ይጠመጠማል፤ የድንጋዮቹን ቦታ ይመለከታል።
- 18 ፤ ከቦታው ቢጠፋ። አላየሁህም ብሎ ይከደዋል።
- 19 ፤ እነሆ፥ የመንገዱ ደስታ እንዲህ ነው፤ ሌሎችም ከመሬት ይበቅላሉ።
- 20 ፤ እነሆ፥ እግዚአብሔር ፍጹሙን ሰው አይጥለውም፥ የኃጢአተኞችንም እጅ አያበረታም።
- 21 ፤ አፍህን እንደ ገና ሳቅ ይሞላል፥ ከንፈሮችህንም አልልታ ይሞላል።
- 22 ፤ የሚጠሉህ እፍረት ይለብሳሉ፤ የኃጢአተኞችም ድንኳን አይገኝም።

ምዕራፍ 9

ኢየብም መለሰ እንዲህም አለ።

2 ፤ በእውነት እንዲህ እንደ ሆነ አወቅሁ፤ ሰውስ በእግዚአብሔር ፊት ዳድቅ መሆን እንዴት ይችላል?

3 ፤ ከእርሱ ጋር ይከራከር ዘንድ ቢወድድ፥ ከሺህ ነገር አንዱን መመለስ አይችልም።

4 ፤ ልቡ ጠቢብ፥ ኃይሉም ታላቅ ነው፤ ደፍሮትስ በደኅና የሄደ ማን ነው?

5 ፤ ተራሮችን ይነቅላል፤ አያውቁትም፤ በቀጣውም ይገለብጣቸዋል።

6 ፤ ምድርን ከስፍራው ያናውጣታል፥ ምስሶችዋም ይንቀጠቀጣሉ።

7 ፤ ፀሐይን ያዝዛታል፥ አትወጣምም፤ ከዋክብትንም ያትማል።

8 ፤ ሰማያትን ብቻውን ይዘረጋል፥ በባሕሩም ማዕበል ላይ ይረግጣል።

9 ፤ ድብ የሚባለውን ኮከብና ኦሪዮን የሚባለውን ኮከብ፥ ሰባቱንም ከዋክብት፥ በደቡብም በኩል ያሉትን የከዋክብት ማደርያዎች ሠርቶአል።

10 ፤ የማይመረመረውን ታላላቅ ነገር፥ የማይቈጠረውንም ተለምራት ያደርጋል።

11 ፤ እነሆ፥ ቢመጣብኝ አላየውም፤ ቢያልፍብኝም አላውቀውም።

12 ፤ እነሆ፥ ፈጥኖ ቢነጥቅ የሚከለክለው ማን ነው? እርሱንስ። ምን ታደርጋለህ? የሚለው ማን ነው?

13 ፤ እግዚአብሔር ቀጣውን አይመልስም፤ ከእርሱ በታች ረዓብን የሚረዱ ይዋረዳሉ።

14 ፤ ይልቁንስ እመልስለት ዘንድ፥ ቃሌንስ በፊቱ እመርጥ ዘንድ እኔ ማን ነኝ?

15 ፤ ዳድቅ ብሆን ኖሮ አልመልስለትም ነበር፤ ወደ ፈራጄም እለምን ነበር።

16 ፤ ብጠራው እርሱም ቢመልስልኝ ኖሮ፥ ቃሌን እንደ ሰማ አላምንም ነበር።

17 ፤ በዐውሎ ነፋስ ይሰብረኛል፥ ቀስሌንም ያለ ምክንያት ያበዛል።

18 ፤ እተነፍስ ዘንድ አይተወኝም፥ ነገር ግን መራራን ነገር አጥግቦኛል።

19 ፤ የኃይል ነገር ቢሆን እርሱ ኃይል ነው፤ የፍርድ ነገር ቢሆን። ጊዜን ወሳኝ ማን ነው? ይላል።

20 ፤ ዳድቅ ብሆን አፌ ይወቅሰኛል፤ ፍጹምም ብሆን ጠማማ ያደርገኛል።

21 ፤ ፍጹም ነኝ ራሴንም አልመለከትም፤ ሕይወቴንም እንቃታለሁ።

22 ፤ ይህ ሁሉ እንደ ነው፤ ስለዚህ። ፍጹማንንና ክፉዎችን ያጠፋል እላለሁ።

23 ፤ መቅሠፍቱ ፈጥኖ ቢገድል፥ በንጹሐን ፈተና ይሳለቃል።

24 ፤ ምድር በኃጥአን እጅ ተሰጥታለች፤ የፈራጆችዋን ፊት ሸፍኖአል፤ እርሱ ካልሆነ ማን ነው?

25 ፤ ዘመኔ ከሚሮጥ ሰው ይልቅ ይፈጥናል፤ ይሸኛል፥ መልካምንም አያይም።

26 ፤ የደንገል ታንኳ እንደሚፈጥን፥ ንስርም ወደ ንጥቂያው እንደሚበርር ያልፋል።

27 ፤ እኔ። የኅዘን እንጉርጉሮዬን እረሳለሁ፤ ፊቴን መልሼ እጽናናለሁ ብል፥

28 ፤ ንጹሕ እንደማታደርገኝ እኔ አውቃለሁና ከመከራዬ ሁሉ እፈራለሁ።

29 ፤ በደለኛ እንደሚሆን ሰው እሆናለሁ፤ ስለ ምንስ በከንቱ እደክማለሁ?

30 ፤ በአመዳይ ውስጥ ብታጡብ፥ እጆቼንም እጅግ ባነጻ፥

31 ፤ በአዘቅት ውስጥ ታሰጥመኛለህ፥ ልብሴም ይጸየፈኛል።

32 ፤ እንደመልስለት አብረን ወደ ፍርድ እንገባ ዘንድ፥ እርሱ እንደ እኔ ሰው አይደለም።

33 ፤ እጁን በሁለታችን ላይ የሚያኖር ዳኛ በመካከላችን ምነው በተገኘ!

34 ፤ በትሩን ከእኔ ላይ ያርቅ፥ ግርማውም እያስፈራኝ፤

35 ፤ እናገርም ነበር፥ አልፈራውምም ነበር፤ በራሴ እንዲህ አይደለሁምና።

ምዕራፍ 10

1 ፤ ፍሴ ሕይወቴን ሰለቸቻት፤ የኅዘን እንጉርጉሮዬን አለቀዋለሁ፤ በነፍሴም ምሬት እናገራለሁ።

2 ፤ እግዚአብሔርን እንዲህ አለዋለሁ። አትፍረድብኝ፤ የምትከራከረኝ ለምን እንደ ሆነ ንገረኝ።

3 ፤ ልታስጨንቅና የእጅህን ሥራ ልትንቅ የኃጥአንን ምክር ልታበራ በአንተ ዘንድ መልካም ነውን?

4 ፤ በውኑ የሥጋ ዓይን አለህን? ወይስ ሰው እንደሚያይ ታያለህን?

5 ፤

6 ፤ ወይስ ከፋቴን ትፈላለግ ዘንድ፥ ኃጢአቱንም ትመረምር ዘንድ፥ ዘመንህ እንደ ሰው ዘመን ነውን? ወይስ ዓመታትህ እንደ ሰው ዓመታት ናቸውን?

7 ፤ ከዚህም በላይ በደለኛ እንዳልሆንህ፥ ከእጅህም የሚያድን እንደሌለ እንተ ታውቃለህ።

8 ፤ እጅህ ለወሰኸኝ ሠራሸኝም፤ ከዚያም በኋላ ዞረህ ታጠፋኝ ዘንድ ፈለግህ።

9 ፤ እንደ ጭቃ እድርገህ እንደ ለወሰኸኝ እስብ፤ ወደ ትቢያም ትመልሰኛለህን?

10 ፤ በውኑ እንደ ወተት አላፈሰስኸኝምን? እንደ እርሳስ አላረጋኸኝምን?

11 ፤ ቁርበትና ሥጋ አለበሽኸኝ፥ በአጥንትና በጅማትም አጠንከርኸኝ።

12 ፤ ሕይወትና ቸርነት አደረግህልኝ፤ መገባወጥንም መንፈሴን ጠበቀኸኝ።

13 ፤ እነዚህንም ነገሮች በልብህ ውስጥ ሰወርህ። ይህ ሁሉ በአሳብህ እንዳለ አውቃለሁ።

14 ፤ ኃጢአት ብሠራ እንተ ትመለከተኛለህ፤ ከኃጢአቱም ንጹሕ አታደርገኝም።

15 ፤ በደለኛ ብሆን ወዮልኝ፤ ጻድቅም ብሆን ራሴን አላነሣም፤ ጉስቀላናን ተሞልቻለሁ፥ መከራዬንም ተመልክቻለሁ።

16 ፤ ራሴም ከፍ ከፍ ቢል እንደ አንበሳ ታድነኛለህ፤ ተመልሰህም ድንቅ ነገር ታድርግብኛለህ

17 ፤ ምስክሮችህን ታድስብኛለህ፤ ቊጣህንም ታበዛብኛለህ፤ ጭፍራ በጭፍራ ላይ ትጨምርብኛለህ።

18 ፤ ስለ ምን ከማሳፀን አወጣኸኝ? ዓይን ሳያየኝ ምነው በሞትሁ።

19 ፤ እንዳልነበረ በሆንሁ፤ ከማሳፀንም ወደ መቃብር በወሰዱኝ።

20 ፤ የሕይወቴ ዘመን ጥቂት አይደለምን?

21 ፤ ወደማልመለስበት ስፍራ፥ ወደ ጨለማና ወደ ሞት ጥላ ምድር፥

22 ፤ እንደ ጨለማም ወደ ጨለመኸኝ፥ ሥርዓትም ወደሌለባት ወደ ሞት ጥላ፥ ብርሃንዋም እንደ ጨለማ ወደ ሆነ ምድር ሳልሄድ፥ ጥቂት እጽናና ዘንድ ተወኝ፥ ልቀቀኝም።

ምዕራፍ 11

1 ስማታዊውም ሰፋር መለስ እንዲህም አለ።

2 ፤ በውኑ ለቃል ብዛት መልስ መስጠት አይገባምን? ወይስ ተናጋሪ ሰው እንደ ጻድቅ ይቈጠራልን?

3 ፤ ትምክህትህስ ሰዎችን ዝም ያሰኛቸዋልን? ብትሳለቅስ የሚያሳፍርህ የለምን?

4 ፤ እንተ። ትምህርቴ የተጣራ ነው፥ በዓይንህም ፊት ንጹሕ ነኝ ትላለህ።

5 ፤ ምነው እግዚአብሔር ቢናገርህ! በእንተም ላይ ከንፈሩን ቢከፍት!

6 ፤ የጥበቡን ምሥጢር ቢገልጥልህ! ማስተዋሉ ብዙ ነውና። እግዚአብሔር ለበደልህ ከሚገባው አሳንሶ እንደሚያስከፍልህ እወቅ።

7 ፤ የእግዚአብሔርን ጥልቅ ነገር ልትመረምር ትችላለህን? ወይስ ሁሉን የሚችል እምላክ ፈጽመህ ልትመረምር ትችላለህን?

8 ፤ ከሰማይ ይልቅ ከፍ ያላል፤ ምን ልታደርግ ትችላለህ? ከሲኦልም ይልቅ ይጠልቃል፤ ምን ልታውቅ ትችላለህ?

9 ፤ ርዝመቱ ከምድር ይልቅ ይረዝማል፥ ከባሕርም ይልቅ ይሰፋል።

10 ፤ እርሱ ቢያልፍ፥ ቢዘጋም፥ ገብኤንም ቢሰበስብ፥ የሚከለክለው ማን ነው?

11 ፤ ምናምንቴዎችን ሰዎች ያውቃልና፥ በደልንም ሲያይ ዝም ብሎ አይመለከትም።

12 ፤ የሜዳ አህያ ግልገል ሰው ሆኖ ቢወለድ፥ ያን ጊዜ ከንቱ ሰው ጥበብን ያገኛል።

13 ፤

14 ፤ በእጅህ በደል ቢኖር አርቀው፤ በድንኳንህም ኃጢአት አይኑር፤ እንተ ልብህን ቅን ብታደርግ፥ እጅህንም ወደ እርሱ ብትዘረጋ፥

15 ፤ በዚያን ጊዜ በእውነት ፊትህን ያለ ነውር ታነሣለህ፤ ትበረታለህ፥ አትፈራምም።

16 ፤ መከራህንም ትረሳለህ፤ እንዳለፈ ውኃ ታስበዋለህ።

17 ፤ ከቅትር ይልቅ ሕይወትህ ይበራል፤ ጨለማም ቢሆን እንደ ጥዋት ይሆናል።

- 18 ፤ ተስፋም ስላለህ ተዘልለህ ትቀመጣለህ፤ በዙሪያህ ትመለከታለህ፤ በደኅንነትም ታርፋለህ።
- 19 ፤ ትተኛለህ፤ የሚያስፈራህም የለም፤ ብዙ ሰዎችም ልመና ያቀርቡልሃል።
- 20 ፤ የክፉዎች ዓይን ግን ትጨልማለች፤ የሚሸሹበትንም ያጣሉ፤ ተስፋቸውም ነፍሳቸውን ማውጣት ነው።

ምዕራፍ 12

ኢየብም መለሰ እንዲህም አለ።

- 2 ፤ በእርግጥ እናንተ ዓይነተኞች ሰዎች ናቸው፤ ጥበብም ከእናንተ ጋር ይሞታል።
- 3 ፤ ነገር ግን እኔ ደግሞ እንደ እናንተ ማስተዋል አለኝ፤ ከእናንተም የማንስ አይደለሁም፤ እንደዚህ ያለውን ነገር የማያውቅ ማን ነው?
- 4 ፤ እግዚአብሔርን የጠራሁ እርሱም የመለሰልኝ እኔ ለባልንጀራው መሳለቂያ እንደሚሆን ሰው ሆኛለሁ፤ ዳድቅና ፍጹም ሰው መሳለቂያ ሆኖአል።
- 5 ፤ ተዘልሎ በሚቀመጥ ሰው አሳብ መከራ ይናቃል፤ ነገር ግን እግሩን ሊያድጠው ተዘጋጅቶአል።
- 6 ፤ የቀማኞች ድንኳን በደኅንነት ይኖራል፤ እግዚአብሔርንም የሚያስቈጠው ተዘልለው ተቀምጠዋል፤ እግዚአብሔር ሁሉን በእጃቸው እምጥቶላቸዋል።
- 7 ፤ አሁን ግን እንስሶችን ጠይቅ፤ ያስተምሩህማል፤ የሰማይንም ወፎች ጠይቅ፤ ይነግሩህማል።
- 8 ፤ ወይም ለምድር ተናገር፤ እርስዎም ታስተምርሃለች፤ የባሕርም ዓሣዎች ይነግሩሃል።
- 9 ፤ የእግዚአብሔር እጅ ይህን እንዳደረገ ከእነዚህ ሁሉ የማያውቅ ማን ነው?
- 10 ፤ የሕያዎች ሁሉ ነፍስ የሰውም ሁሉ መንፈስ በእጁ ናት።
- 11 ፤ ምላስ መብልን እንደሚቀምስ፤ ጆሮ ቃልን የሚለይ አይደለምን?
- 12 ፤ በሽምግልና ጊዜ ጥበብ፤ በዘመንስ ርዝመት ማስተዋል ይገኛል።
- 13 ፤ በእግዚአብሔር ዘንድ ጥበብና ኃይል አለ፤ ለእርሱ ምክርና ማስተዋል አለው።
- 14 ፤ እነሆ፤ ይፈርሳል፤ የፈረሰውም ተመልሶ አይሠራም፤ በሰውም ቢዘጋበት የሚከፍትለት የለም።
- 15 ፤ እነሆ፤ ውጭኛን ይከለክላል፤ እነርሱም ይደርቃሉ፤ እንደ ገና ይሰድዳቸዋል፤ ምድሪቱንም ይገለብጣሉ።
- 16 ፤ ኃይልና ጥበብ በእርሱ ዘንድ ናቸው፤ የሚስተውና የሚያስተው ለእርሱ ናቸው።
- 17 ፤ መካሮችንም እንደ ዘረፋ ይወስዳቸዋል፤ ፈራጆችንም ያሳብዳል።
- 18 ፤ የነገሥታትንም እስራት ይፈታል፤ ወገባቸውንም በመታጠቂያ ያስራቸዋል።
- 19 ፤ ካህናትን እንደ ዘረፋ ይወስዳቸዋል፤ ኃይላንንም ይገለብጣቸዋል።
- 20 ፤ ከታመኑ ሰዎችም ቋንቋን ያርቃል፤ የሽማግሌዎችንም ማስተዋል ይወስዳቸዋል።
- 21 ፤ በአለቆች ላይ ንቀትን ያፈስሳል፤ የብርቱዎችንም መታጠቂያ ያላላል።
- 22 ፤ ጥልቅ ነገር ከጨለማ ይገልጣል፤ የሞትንም ጥላ ወደ ብርሃን ያወጣል።
- 23 ፤ አሕዛብን ከፍ ከፍ ያደርጋል፤ እነርሱንም ያጠፋል፤ አሕዛብንም ያሰፋል፤ እነርሱንም ያፈልሳቸዋል።
- 24 ፤ ከምድር አሕዛብ አለቆች ዘንድ ማስተዋልን ይወስዳል፤ መንገድም በሌለበት በረሃ ያቅበዙበዛቸዋል።
- 25 ፤ ብርሃንም ሳይኖር በጨለማ ይርመስመሳሉ፤ እንደ ሰካራም ይቅበዘበዛሉ።

ምዕራፍ 13

እነሆ፤ ይህን ሁሉ ዓይኔ እየች፤ ጆሮዬም ሰምታ አስተዋለችው።

- 2 ፤ እናንተ የምታውቁትን እኔ ደግሞ አውቃለሁ፤ ከእናንተ የማንስ አይደለሁም።
- 3 ፤ ነገር ግን ሁሉን ለሚችል እምላክ መናገር እፈልጋለሁ፤ ከእግዚአብሔርም ጋር ለመዋቀስ እሻለሁ።
- 4 ፤ እናንተ ግን በሐሰት ለባጮች ናችሁ፤ ሁላችሁ የማትጠቅሙ ባለ መድኃኒቶች ናችሁ።
- 5 ፤ ምነው ዝም ብላችሁ ብትኖሩ! ይህ ጥበብ በሆነላችሁ ነበር።
- 6 ፤ አሁንም ክርክራን ስሙ፤ የከንፈራንም መግት እድምጡ።

- 7 ፤ በውኑ ስለ እግዚአብሔር ሐሰትን ትናገራላችሁ? ስለ እርሱም ሽንገላን ታወራላችሁ?
- 8 ፤ ለፊቱስ ታደላላችሁ? ስለ እግዚአብሔርስ ትከራከራላችሁ?
- 9 ፤ ቢመረምራችሁስ መልካም ይሆንልችኋልን? ወይስ በሰው እንደምትሳለቁ ትሳለቁበታላችሁ?
- 10 ፤ በስውር ለሰው ፊት ብታደሉ ዘለፋ ይዘልፋችኋል።
- 11 ፤ ከብሩስ እያስፈራችሁም? ግርማውስ እይወድቅባችሁም?
- 12 ፤ ምስሌዎቻችሁ የእመድ ምሳሌዎች ናቸው፤ ምሽጎቻችሁ የጭቃ ምሽጎች ናቸው።
- 13 ፤ ዝም በሉ፥ እናገርም ዘንድ ተዉኝ፤ የሆነው ነገር ይምጣብኝ።
- 14 ፤ ሥጋዬን በጥርሴ እይዛለሁ፥ ሕይወቴንም በእጄ እናራለሁ።
- 15 ፤ እነሆ፥ ቢገድለኝ ስንኳ እርሱን በትዕግሥት እጠባበቃለሁ፤ ነገር ግን መንገዴን በፊቱ አጸናለሁ።
- 16 ፤ ዝንጉ ሰው በፊቱ እይገባምና እርሱ መድኃኒት ይሆንልኛል።
- 17 ፤ ነገራን ተግታችሁ ስሙ፥ ምስክርነቱንም በጆሮአችሁ እድምጡ።
- 18 ፤ እነሆ፥ ሙግቱን እዘጋጅቻለሁ። እንደምጸድቅም እውቃለሁ።
- 19 ፤ ከእኔስ ጋር የሚፋረድ ማን ነው? አሁን እኔ ዝም ብል እሞታለሁ።
- 20 ፤ ነገር ግን ሁለት ነገር አታድርግብኝ፤ የዚያን ጊዜ ከፊትህ አልሰወርም፤
- 21 ፤ እጅህን ከእኔ አርቅ፤ ግርማህም አታስደንግጠኝ።
- 22 ፤ ከዚያም በኋላ ጥራኝ፥ እኔም እመልስልሃለሁ። ወይም እኔ ልናገር፥ እንተም መልስልኝ።
- 23 ፤ ያለብኝስ በደልና ኃጢአት ምን ያህል ነው? መተላለፌንና ኃጢአቴን አስታውቀኝ።
- 24 ፤ ፊትህን ከእኔ የሰወርህ፥ እንደ ጠላትህም የቈጠርኸኝ ስለ ምን ነው?
- 25 ፤ የረገፈውን ቅጠል ታስጩንቃለህን? ወይስ የደረቀውን ዕብቅ ታሳድዳለህን?
- 26 ፤ የመረረ ነገር ጽፈሁብኛልና፤ የሕፃንነቴንም ኃጢአት ታወርሰኛለህ።
- 27 ፤ እግሬንም በእግር ግንድ እግብተሃል፥ መንገዴንም ሁሉ መርምረሃል፤ የእግሬን ፍለጋ ወስነሃል።
- 28 ፤ እኔ እንደሚጠፋ በስባሳ ነገር፥ ብልም እንደሚበላው ልብስ ነኝ።

ምዕራፍ 14

ከሴት የተወለደ ሰው የሕይወቱ ዘመን ጥቂት ቀን ነው፥ መከራም ይሞላዋል።

- 2 ፤ እንደ አበባ ይወጣል፥ ይረግፋልም፤ እንደ ጥላም ይሸሻል፥ እርሱም አይጸናም።
- 3 ፤ እንደዚህስ ባለ ሰው ላይ ዓይኖችህን ትከፍታለህን? ከእንተስ ጋር እኔን ወደ ፍርድ ታገባለህን?
- 4 ፤ ከርኩስ ነገር ንጹሕን ሊያወጣ ማን ይችላል? እንደ እንኳ የሚችል የለም።
- 5 ፤ የሰው ዕድሜ የተወሰነ ነው፥ የወሩም ቍጥር በእንተ ዘንድ ነው፥ እርሱም ሊተላለፈው የማይችለውን ዳርቻ አደረግህለት።
- 6 ፤ እንደ ምንደኛ ዕድሜው እስኪፈጸም ድረስ ያርፍ ዘንድ ከእርሱ ጥቂት ዘወር በል።
- 7 ፤ ዛፍ ቢቈረጥ ደግሞ ያቈጠቀጥ ዘንድ፥ ቅርንጫፉም እንዳያልቅ ተስፋ አለው።
- 8 ፤ ሥሩም በምድር ውስጥ ቢያረጅ፥ ግንዱም በመሬት ውስጥ ቢሞት፥
- 9 ፤ ከውኃ ሽታ የተነሣ ያቈጠቀጣል፤ እንደ አትክልት ቅርንጫፍ ያወጣል።
- 10 ፤ ሰው ግን ይሞትና ይጋደማል፤ ሰውም ነፍሱን ይሰጣል፥ እርሱስ ወዴት አለ?
- 11 ፤ ውኃ ከባሕር ውስጥ ያልቃል፤ ወንዙም ያንሳል ይደርቅማል።
- 12 ፤ ሰውም ተኝቶ አይነሣም፤ ሰማይ እስኪያልፍ ድረስ አይነቃም፥ ከእንቅልፉም አይነሣም።
- 13 ፤ በሲኦል ውስጥ ምንው በሰወርኸኝ ኖሮ! ቍጣህ እስኪያልፍ ድረስ በሸሽግኸኝ ኖሮ! ቀጠሮም እድርገህ ምንው ባሰብኸኝ ኖሮ!
- 14 ፤ በውኑ ሰው ከሞተ ተመልሶ ሕያው ይሆናልን? መለወጤ እስኪመጣ ድረስ፥ የሰልፌን ዘመን ሁሉ በትዕግሥት በተጠባበቅሁ ነበር።
- 15 ፤ በጠራኸኝና በመለስሁልህ ነበር፤ የእጅህንም ሥራ በተመኘኸው ነበር።

- 16 ፤ እሁን ግን እርምጃዬን ቈጥረኸዋል፤ ኃጢአቴንም ትጠባበቃለሁ።
- 17 ፤ መተላልፌ በከረጢት ውስጥ ታትሞአል፤ ኃጢአቴንም ለብጠህበታል።
- 18 ፤ ተራራ ሲወድቅ ይጠፋል፤ ዓለቱም ከስፍራው ይፈልሳል፤
- 19 ፤ ውጥኞች ድንጋዮቹን ይፍቃሉ፤ ፈሳሾቹም የምድሩን አፈር ይወስዳሉ፤ እንዲሁ የሰውን ተስፋ ታጠፋዋለሁ።
- 20 ፤ ለዘላለም ታሸንፈዋለህ፤ እርሱም ያልፋል፤ ፊቱን ትለውጣለህ፤ እርሱንም ትሰድደዋለህ።
- 21 ፤ ልጆቹ ቢከብሩ እያውቅም፤ ቢዋረዱም እያይም።
- 22 ፤ ነገር ግን የገዛ ሥጋው ሕመም ብቻ ይሰማዋል፤ ለራሱም ብቻ ያለቅሳል። ች

ምዕራፍ 15

ቲማናዊውም ኢልፋዝ መለሰ እንዲህም አለ።

- 2 ፤ በውኑ ጠቢብ ሰው እንደ ንፋስ በሆነ እውቀት ይመልሳልን? በሆዱስ የምሥራቅን ነፋስ ይሞላልን?
- 3 ፤ ከማይረባ ነገር፤ ወይስ ከማይጠቅም ንግግር ጋር ይዋቀሳልን?
- 4 ፤ እንተም እግዚአብሔርን መፍራት ታፈርሳለህ፤ በእግዚአብሔር ፊት እምልኮን ታስቀራለህ።
- 5 ፤ በደልህ እፍህን ያስተምረዋል፤ የተንኰለኞችንም እንደበት ትመርጣለህ።
- 6 ፤ የሚፈርድብህ እፍህ ነው እንጂ እኔ እይደለሁም። ከንፈሮችህም ይመሰክሩብሃል።
- 7 ፤ በውኑ መጀመሪያ የተወለድህ ሰው እንተ ነህን? ወይስ ከተራሮች በፊት ተፀነስህን?
- 8 ፤ የእግዚአብሔርን ምሥጢር ሰምተሃልን? ወይስ ጥቡብን ለብቻህ አድርገሃልን?
- 9 ፤ እኛ የማናውቀውን እንተ የምታወቀው ምንድር ነው? ከእኛ ዘንድስ የሌለው የምታስተውለው ምንድር ነው?
- 10 ፤ በዕድሜ ከአባትህ የሚበልጡ ሽቦትም ያላቸው ሽማግሌዎችም ከእኛ ጋር አሉ።
- 11 ፤ በውኑ የእግዚአብሔር ማጽናናት፤ በየውሃትም የተነገረህ ቃል ጥቂት ነውን?
- 12 ፤ ልብህስ ለምን ይወስድሃል? ዓይኖችህስ ለምን ይገለምጣሉ?
- 13 ፤ በእግዚአብሔር ላይ መንፈስህን እስከ ማንሣት ደርሰህ፤ ይህንም ቃል ከእፍህ እስከ ማውጣት ደርሰህ።
- 14 ፤ ንጹሕ ይሆን ዘንድ ሰው ምንድር ነው? ጻድቅስ ይሆን ዘንድ ከሴት የተወለደ ምንድር ነው?
- 15 ፤ እነሆ፤ በቅዱሳኑ ስንኳ እይታመንም፤ ሰማያትም በፊቱ ንጹሐን እይደሉም።
- 16 ፤ ይልቁንስ እስጸያፊና የረከሰ፤ ኃጢአትንም እንደ ውኃ የሚጠጣ ሰው ምንኛ ያንስ?
- 17 ፤
- 18 ፤ ምድሪቱ ለብቻቸው ተሰጥታ የነበረች፤
- 19 ፤ በመካከላቸውም እንግዳ ያልገባቸው ጠቢባን። ከአባቶቻቸው ተቀብለው የተናገሩትን ያልሸሸጉትንም፤ እገልጥልሃለሁ፤ ስማኝ፤ ያየሁትንም እነገርሃለሁ።
- 20 ፤ ክፉ ሰው ዕድሜውን ሙሉ፤ ከግፈኛ በተመደቡለት በዓመታት ሁሉ በሕመም ይጣጣራል።
- 21 ፤ የሚያስደነግጥ ድምፅ በጆሮው ነው፤ በደኅንነቱም ሳለ ቀማኛ ይመጣበታል።
- 22 ፤ ከጨለማ ተመልሶ እንዲወጣ እያምንም፤ ሰይፍም ይሸምቅበታል።
- 23 ፤ ተቅብዝብዞም። ወዴት አለ? እያለ እንጀራ ይለምናል፤ የጨለማ ቀን እንደ ቀረበበት ያውቃል።
- 24 ፤ መከራና ጭንቀት ያስፈራሩታል፤ ለሰልፍ እንደ ተዘጋጀ ንጉሥ ያሸንፋታል፤
- 25 ፤ እጁን በእግዚአብሔር ላይ ዘርግቶአልና፤ ሁሉንም በሚችል እምላክ ላይ ደፍሮአልና፤
- 26 ፤ በደንዳና እንገቱና በወፍራሙ በጋሻው ጉብጉብ እየሠገገ ይመጣበታልና፤
- 27 ፤ በስብም ፊቱን ከድኖአልና፤ ስቡንም በወገቡ ላይ አድርጓልና፤
- 28 ፤ በተፈቱም ከተሞች ውስጥ፤ ሰውም በሌለባቸው፤ ከምር ለመሆን በተመደቡ ቤቶች ውስጥ ተቀምጦአልና
- 29 ፤ ባለጠጋ እይሆንም፤ ሀብቱም እይጸናም፤ ጥላውንም በምድር ላይ እይጥልም፤
- 30 ፤ ከጨለማ እይወጣም፤ ነበልባሉም ቅርንጫፎቹን ያደርቃቸዋል፤ አበባዎቹም ይረገፋሉ።
- 31 ፤ ዋጋው ከንቱ ነገር ይሆናልና ራሱን እያሳተ በከንቱ ነገር እይታመን።

- 32 ፤ ቀኑ ሳይደርስ ጊዜው ይፈጽማል፥ ቅርንጫፉም አይለመልምም።
- 33 ፤ እንደ ወይን ያልበሰለውን ዘለላ ያረግፋል፤ እንደ ወይራ አበባውን ይጥላል።
- 34 ፤ የዝንጉዎች ጉባኤ ሁሉ ለጥፋት ይሆናል፥ የጉብ ተቀባዮችንም ድንኳን እሳት ትበላለች።
- 35 ፤ ጉዳትን ይፀንሳሉ፥ በደልንም ይወልዳሉ፥ ሆኖቸውም ተንኲልን ያዘጋጃል።

ምዕራፍ 16

ኢየብም መለሰ እንዲህም አለ።

- 2 ፤ እንደዚህ ያለ ዓይነት ነገር እጅግ ሰማሁ፤ እናንተ ሁላችሁ የምታደክሙ እጽናኞች ናችሁ።
- 3 ፤ በውኑ ከንቱ ቃል ይፈጽማልን? ወይስ ትመልስ ዘንድ ያነሣሣህ ምንድር ነው?
- 4 ፤ እኔ ደግሞ እንደ እናንተ እናገር ዘንድ ይቻለኝ ነበር፤ ነፍሳችሁ በነፍሴ ፋንታ ቢሆን ኖሮ፥ እኔ በእናንተ ላይ ቃል ማሳካት፥ ራሴንም በእናንተ ላይ መነቅነቅ በተቻለኝ ነበር።
- 5 ፤ በአፌም ነገር ባበረታኋችሁ ነበር፤ የከንፈሬን ማጽናናት ባልከለከልሁም ነበር።
- 6 ፤ እኔ ብናገር ሕማሜ አይቀነስም፤ ዝምም ብል ከእኔ አይወገድም።
- 7 ፤ እሁን ግን አድክሞኛል፤ ወገኔንም ሁሉ አፍርሰሃል።
- 8 ፤ መጨማተሬ ይመስክርብኛል፤ ከሳቴም ተነሥቶብኛል፤ በፊቴም ይመስክርብኛል።
- 9 ፤ በቀላጣው ቀደደኝ፥ እርሱም ጠላኝ፤ ጥርሶቼንም አፋጩብኝ፤ ጠላቴ ዓይኑን አፈጠጠብኝ፤
- 10 ፤ እነርሱም አፋቸውን ከፈቱብኝ፤ እያላገጡ ጉንጩን ጠፈጠፋኝ፤ በእንድነትም ተሰበሰቡብኝ።
- 11 ፤ እግዚአብሔር ለጠማማ ሰው አሳልፎ ሰጠኝ፥ በክፉዎችም እጅ ጣለኝ።
- 12 ፤ ተዘልዬ ተቀምጬ ነበር፥ እርሱም ሰበረኝ፤ እንገቴንም ይዞ ቀጠቀጠኝ፤ እንደ ዓላማ አድርጎ አቆመኝ።
- 13 ፤ ቀስተኞቼ ከበቡኝ፤ ኩላሊቴንም ቈራረጠ፥ እርሱም አልራራም፤ ሐሞቴን በምድር ላይ አፈሰሰ።
- 14 ፤ በቀህል ላይ ቀህል ጨመረብኝ፤ እንደ ኃያል እየሠገገ ይሮጥብኛል።
- 15 ፤ በቁርበቴ ላይ ማቅ ሰፋሁ፥ ቀንዴንም በመሬት ላይ አኖርሁ።
- 16 ፤ ፊቴ ከልቅሶ የተነሣ ቀላ፤ የሞት ጥላ በዓይኖቼ ቆብ ላይ አለ፤
- 17 ፤ ነገር ግን በእጄ ዓመፅ የለም፤ ጸሎቴም ንጹሕ ነው።
- 18 ፤ ምድር ሆይ፥ ደሜን አትክድኝ፥ ለጩኸቴም ማረፊያ አይሁን።
- 19 ፤ እሁንም፥ እነሆ፥ ምስክራ በሰማይ አለ፥ የሚመስክርልኝም በእርያም ነው።
- 20 ፤ ጸሎቴ ወደ እግዚአብሔር ይድረስ፥ ዓይኔም በፊቴ እንባ ታፍስስ።
- 21 ፤ የሰው ልጅ ከባልንጀራው ጋር እንደሚመዋገት፥ ሰው በእግዚአብሔር ፊት ለመመዋገት ምነው በቻለ!
- 22 ፤ ጥቂቶች ዓመታት ካለፉ በኋላ እኔ ወደማልመለስበት መንገድ እሄዳለሁ።

ምዕራፍ 17

መንፈሴ ደከመ፥ ዘመኔ አለቀ፥ መቃብርም ተዘጋጅቶልኛል።

- 2 ፤ አላጋጮች በእኔ ዘንድ አሉ፥ ዓይኔም በማስቈጣታቸው አደረች።
- 3 ፤ እሁንም እንተ መያዣ ሆነህ ተዋሰኝ፤ ከእኔ ጋር አጋና የሚመታ ማን ነው?
- 4 ፤ ልባቸውም እንዳያስተውል ከልክለኸዋል፤ ስለዚህ ከፍ ከፍ አታደርጋቸውም።
- 5 ፤ ለብዝሃ ባልንጀሮቹን አሳልፎ የሚሰጥ ሰው፥ የልጆቹ ዓይን ይጨልማል።
- 6 ፤ ለሕዝብም ምሳሌ እደረገኝ፤ በፊቴ ላይ ጺቅ እንደሚሉበት ሰው ሆንሁ።
- 7 ፤ ዓይኔም ከነዝን የተነሣ ፈዘዘች፥ ብልቶቼም ሁሉ እንደ ጥላ ሆኑ።
- 8 ፤ ቅኖች ሰዎች በዚህ ነገር ይደነቃሉ፥ ንጹሕም በዝንጉው ላይ ይበሳጫል።
- 9 ፤ ጻድቅ ግን መንገዱን ያጠነክራል፥ እጁም ንጹሕ የሆነ ሰው ኃይልን እየጨመረ ይሄዳል።
- 10 ፤ ነገር ግን እናንተ ሁሉ ተመልሳችሁ ወደ እኔ ኑ፤ በእናንተም ዘንድ ብልሃተኛ አላገኝም።

- 11 ፤ ዕድሜዬ አለፈች፤ እሳቤና የልቤ መሣርያ ተቈረጠ።
- 12 ፤ ሌሊቱን ወደ ቀን ይለውጣሉ፤ ብርሃኑም ወደ ጨለማ የቀረበ ይመስላቸዋል።
- 13 ፤ ተስፋ ባደርግ ሲኦል ቤቱ ናት፤ ምንጣፌንም በጨለማ ዘርግቻለሁ።
- 14 ፤ መበስበስን። እንተ አባቴ ነህ፤ ትልንም። እንቺ እናቴ እኅቴም ነሽ ብያለሁ።
- 15 ፤ እንግዲህ ተስፋዬ ወዴት ነው? ተስፋዬንስ የሚያይ ማን ነው?
- 16 ፤ አብረን በመሬት ውስጥ ስናርፍ፥ ወደ ሲኦል ይወርዳል።

ምዕራፍ 18

ኹሐዊውም በልዳዶስ መለሰ እንዲህም አለ።

- 2 ፤ እስከ መቼ ቃልን ታጠምዳለህ? አስተውል፥ ከዚያም በኋላ እንናገራለን።
- 3 ፤ ስለ ምን እንደ እንስሶች ተቈጠርን? ስለ ምን በዓይንህ ፊት ረከስን?
- 4 ፤ ቍጣ ወርሶሃል፤ እንተስ የሞትህ እንደ ሆነ፥ ምድር ስለ እንተ ባድማ ትሆናለችን? ወይስ ዓለት ከስፍራው ይነቀላልን?
- 5 ፤ የኃጢአተኛ መብራት ይጠፋል፥ የእሳቱም ነበልባል ብልጭ አይልም።
- 6 ፤ ብርሃን በድንኳኑ ውስጥ ይጨልማል፥ መብራቱም በላዩ ይጠፋል።
- 7 ፤ የኃይሉም እርምጃ ትጠብባለች፥ ምክሩም ትጥለዋለች።
- 8 ፤ እግሩ በወጥመድ ትያዛለች፥ በመረብም ላይ ይሄዳል።
- 9 ፤ እሽክላ ሰከፍውን ይይዛል፥ ወስፈንጠርም ይበረታበታል።
- 10 ፤ በምድር ላይ የሸምቀቆ ገመድ፥ በመንገዱም ላይ ወጥመድ ለእርሱ ተሰውራለች።
- 11 ፤ ድንጋጤ በዙሪያው ታስፈራዋለች፥ በስተ ኋላውም ሆና ታባርራቸዋለች።
- 12 ፤ ኃይሉ በራብ ትደክማለች፥ መቅሠፍትም እስኪሰናከል ተዘጋጅቶለታል።
- 13 ፤ የሰውነቱ ብልቶች ይጠፋሉ፤ የሞትም በኩር ልጅ ብልቶቹን ይበላል።
- 14 ፤ ከሚታመንበት ድንኳን ይነቀላል፤ ወደ ድንጋጤም ንጉሥ ያስቸኩሉታል።
- 15 ፤ በድንኳኑ ውስጥ ለእርሱ የማይሆነው ይኖራል፤ በመኖሪያውም ላይ ዲን ይበተናል።
- 16 ፤ ሥሩ ከበታቹ ይደርቃል፥ ጫፉም ከበላይ ይረገፋል።
- 17 ፤ መታሰቢያው ከምድር ላይ ይጠፋል፥ በሜዳም ስም አይቀርለትም።
- 18 ፤ ኩብርሃን ወደ ጨለማ ያፈልሱታል፥ ከዓለምም ያሳድዱታል።
- 19 ፤ ዘርም ትውልድም በሕዝቡ መካከል አይሆንለትም፤ በመኖሪያውም ውስጥ የሚቀመጥ ሰው አይቀርለትም።
- 20 ፤ የፊተኞች ሰዎች እንደ ደነገጡ፥ እንዲሁ የኋለኞች ሰዎች ስለ ዘመኑ ይደነቃሉ።
- 21 ፤ በእውነት የኃጢአተኞች ቤት እንዲሁ ናት፥ እግዚአብሔርንም የማያውቅ ሰው ስፍራ ይህ ነው።

ምዕራፍ 19

ኢዮብም መለሰ እንዲህም አለ።

- 2 ፤ ነፍሴን የምትነዘንዙ፥ በቃልስ የምታደቅቁኝ እስከ መቼ ነው?
- 3 ፤ ይኸው ስትሰድቡኝ አሥር ጊዜ ነው፤ ስታሻክሩኝም አላፈራችሁም።
- 4 ፤ በእውነትም የሳትሁ እንደ ሆነ፥ ስሕተቴ ከእኔ ጋር ትኖራለች።
- 5 ፤ በእውነትም ብትጓደዱብኝ፥ መዋረዴን በእኔ ላይ ብትከራከሩ፥
- 6 ፤ እንግዲህ እግዚአብሔር እንደ ገለበጠኝ፥ በመረቡም እንደ ከበበኝ አወቁ።
- 7 ፤ እነሆ፥ ስለ ተደረገብኝ ግፍ ብጮኸ ማንም አይመልስልኝም፤ አሰምቼም ብጠራ ፍርድ የለኝም።
- 8 ፤ እንዳላልፍ መንገዴን ዘግቶታል፥ በኅዳናዬም ጨለማ አኑርበታል።
- 9 ፤ ኩብሬን ገፈፈኝ፥ ዘውዴንም ከራሴ ላይ ወሰደ።

- 10 ፤ በዚህና በዚያም እራረሰኝ፥ እኔም ሄድሁ፤ ተስፋዬንም እንደ ዛፍ ነቀለው፤
- 11 ፤ ቊጣውንም እነደደብኝ፥ እንደ ጠላቱም ቈጠረኝ።
- 12 ፤ ሠራዊቱ አብረው መጡ፥ መንገዳቸውንም በላዬ አዘጋጁ፥ በድንኳኔም ዙሪያ ሰፈሩ።
- 13 ፤ ወንድሞቼን ከእኔ ዘንድ አራቀ፥ የሚያውቁኝም አጥብቀው ተለዩኝ።
- 14 ፤ ዘመዶቼ ተቋረጡ፥ ወዳጆቼም ረሱኝ።
- 15 ፤ ቤተ ሰቦቹና ሴቶች ባሪያዎቹ እንደ መጻተኛ ቈጠሩኝ፤ በዓይናቸውም እንደ እንግዳ ሆኑ።
- 16 ፤ ባሪያዬን ብጠራ፥ በእፌም ባቄላምጥ አይመልስልኝም።
- 17 ፤ ሚስቴ እስትንፋሴን ጠላች፥ የእናቴም ማኅፀን ልጆች ልመናዬን ጠሉ።
- 18 ፤ ሕፃናቶች እንኳ አጠቁኝ፤ ብሃሃም በእኔ ላይ ይናገራሉ።
- 19 ፤ አማካሪዎቼ ሁሉ ተጸዩኝ፤ እኔ የምወድዳቸው በላዬ ተገለበጡ።
- 20 ፤ አጥንቴ ከቁርባኑና ከሥጋዬ ጋር ተጣበቀ፤ ድድ ብቻ ቀርቶልኝ አመለጥሁ።
- 21 ፤ እናንተ ወዳጆቼ ሆይ፥ ማሩኝ፤ የእግዚአብሔር እጅ መትታኛለችና ማሩኝ።
- 22 ፤ ስለ ምን እናንተ እንደ እግዚአብሔር ታሳድዱኛላችሁ? ከሥጋዬስ ስለ ምን አትጠግቡም?
- 23 ፤ ምነው አሁን ቃሌ ቢጻፍ! ምነው በመጽሐፍ ውስጥ ቢታተም!
- 24 ፤ ምነው ቡበረት ብርና በእርሳስ በዓለቱ ላይ ለዘላለም ቢቀረጽ!
- 25 ፤ እኔን ግን የሚቤዝኝ ሕያው እንደ ሆነ፥ በመጨረሻም ዘመን በምድር ላይ እንዲቆም፥
- 26 ፤ ይህ ቁርባኔም ከጠፋ በኋላ፥ በዚያን ጊዜ ከሥጋዬ ተለይቼ እግዚአብሔርን እንዳይ አውቃለሁ።
- 27 ፤ እኔ ራሴ እየዋለሁ፥ ዓይኖቼም ይመለከቱታል፥ ከእኔም ሌላ አይደለም። ልቤ በመናፈቅ ዝሎአል።
- 28 ፤ በእውነት። እንዴት አናሳድደዋለን? የነገሩ ሥር በእርሱ ዘንድ ተገኝቶአል ብትሉ፥
- 29 ፤ ፍርድ እንዳለ ታውቁ ዘንድ ቊጣ የሰይፍን ቅጣት ያመጣልና ከሰይፍ ፍሩ።

ምዕራፍ 20

- 1 ፤ ዕማታዊውም ሶፋር መለሰ እንዲህም አለ።
- 2 ፤ ስለዚህ በውስጡ ስላለው ችኩላ አሳቤ ትመልስልኛለች።
- 3 ፤ የሚያሳፍረኝንም ተግሣጽ ሰምቻለሁ፥ የማስተዋሌም መንፈስ ይመልስልኛል።
- 4 ፤ ሰው በምድር ላይ ከተቀመጠ፥ ከዱሮ ዘመን ጀምሮ፥
- 5 ፤ የኃጢአተኛ ፋከራ አጭር መሆኑን የዝንጉዎችም ደስታ ቅጽበት መሆኑን አታውቁምን?
- 6 ፤ ከፍታው ወደ ሰማይ ቢወጣ፥ ራሱም እስከ ደመና ቢደርስ፥
- 7 ፤ እንደ ፋንድያ ለዘላለም ይጠፋል፤ ያዩትም። ወዴት ነው? ይላሉ።
- 8 ፤ እንደ ሕልም ይበርራል፥ እርሱም አይገኝም፤ እንደ ሌሊትም ራዕይ ይሰደዳል።
- 9 ፤ ያየችውም ዓይን ዳግመኛ አታየውም፤ ስፍራውም ከእንግዲህ ወዲህ አይመለከተውም።
- 10 ፤ ልጆቹ ድሆቹን ያቁላምጣሉ፤ እጁ ሀብቱን ይመልሳል።
- 11 ፤ አጥንቶቹ ብላቴንነቱን ሞልተዋል፤ ነገር ግን ከእርሱ ጋር በመሬት ውስጥ ይተኛል።
- 12 ፤ ከፋት በአፋ ውስጥ ቢጣፍጥ፥ ከምላሱም በታች ቢሰውረው፥
- 13 ፤ ቢጠብቀውም ባይተወውም፥ በጉሮሮውም ቢይዘው፥
- 14 ፤ መብሉ በእንጂቱ ውስጥ ይገላበጣል፤ እንደ እፋኝትም ሐሞት በውስጡ ይሆናል።
- 15 ፤ የዋጠውን ሀብት ይተፋዋል፤ እግዚአብሔርም ከሆዱ ውስጥ ያወጣዋል።
- 16 ፤ የእፋኝትን መርዝ ይጠባል፤ የእባብም ምላስ ይገድለዋል።
- 17 ፤ የማሩንና የቅቤውን ፈሳሽ ወንዞቹንም አይመለከትም።
- 18 ፤ የድካሙን ፍሬ ሳይውጠው ይመልስዋል፤ እንደ ንግዱም ትርፍ አይደሰትም።
- 19 ፤ ድሀውን አስጨንቆአል፥ ትቶታልም፤ ያልሠራውንም ቤት በዝብዘአል።
- 20 ፤ ሆዱ ዕረፍትን አላወቀምና የወደደው ነገር አላዳነውም።

- 21 ፤ እርሱ ከበላ በኋላ ምንም አልተረፈም፤ ስለዚህ በረከቱ አይከናወንለትም።
- 22 ፤ በጠገበ ጊዜ ይጨነቃል፤ የችግረኞችም ሁሉ እጅ ታገኘዋለች።
- 23 ፤ ሆኖን ሳያጠግብ እግዚአብሔር የቀጣውን ትኩሳት ይሰድድበታል፤ ሲበላም ያዘንብበታል።
- 24 ፤ ኩባረት መሣርያም ይሸሻል፤ የናስም ቀስት ይወጋዋል።
- 25 ፤ እርሱም ይመዝዘዋል፤ ከሥጋውም ይወጣል፤ ከሐሞቱም ብልጭ ብሎ ይሠርዳል፤ ፍርሃትም ይወድቅበታል።
- 26 ፤ ጨለማ ሁሉ ስለ ከበረው ዕቃ ተዘጋጅቶአል፤ በሰው አፍ እፍ የማትባል እሳት ትበላዋለች፤ በድንኳኑ ውስጥ የቀረው ይጨነቅባታል።
- 27 ፤ ሰማይ ኃጢአቱን ይገልጥበታል፤ ምድርም ትነሣበታለች።
- 28 ፤ የቤቱም ባለጠግነት ይሄዳል፤ በቀጣው ቀን እንደ ፈሳሽ ውኃ ያልፋል።
- 29 ፤ ከእግዚአብሔር ዘንድ የበደለኛ ሰው እድል ፈንታ፤ ከእግዚአብሔርም የተመደበ ርስቱ ይህ ነው።

ምዕራፍ 21

ኢየብም መለሰ እንዲህም አለ።

- 2 ፤ ስሙ፥ ቃሌን ስሙ፤ ይህም መጽናናታችሁ ይሁን።
- 3 ፤ እናገር ዘንድ ተዉኝ፤ ከተናገርሁም በኋላ ተሳለቁ።
- 4 ፤ በውኑ የጎዘን እንጉርጉሮዬ ለሰው እናገራለሁን? አለመታገሥ ስለ ምን አይገባኝም?
- 5 ፤ ወደ እኔ ተመልከቱ፥ ተደነቁም፤ እጃችሁንም በአፋችሁ ላይ አኑሩ።
- 6 ፤ እኔ ባሱበሁ ቀጥር እጨነቃለሁ፥ ፃዕርም ሥጋዬን ይይዛል።
- 7 ፤ ስለ ምን ኃጢአተኞች በሕይወት ይኖራሉ? ስለ ምንስ ያረጃሉ? በባለጠግነትስ ስለ ምን ይበረታሉ?
- 8 ፤ ዘራቸው ከእነርሱ ጋር ጸንቶ ይኖራል፥ ልጆቻቸውም በዓይናቸው ፊት ናቸው።
- 9 ፤ ቤታቸው ከፍርሃት ወጥቶ የታመነ ነው፥ የእግዚአብሔርም በትር የለባቸውም።
- 10 ፤ ኮርማቸው ይወልዳል፥ ዘሩንም አይጥለውም፤ ላማቸውም ትወልዳለች፥ አትጨነግፍም።
- 11 ፤ ሕፃናቶቻቸውን እንደ መንጋ ያወጣሉ፥ ልጆቻቸውም ይዘፍናሉ።
- 12 ፤ ከበሮና መሰንቆ ወስደው ይዘምራሉ፥ በእምቢልታ ድምፅ ደስ ይላቸዋል።
- 13 ፤ ዕድሜያቸውንም በተድላ ይፈጽማሉ፤ ድንገትም ወደ ሲኦል ይወርዳሉ።
- 14 ፤ እግዚአብሔርንም። ከእኛ ዘንድ ራቅ፤ መንገድህን እናውቅ ዘንድ እንወድድም።
- 15 ፤ እናመልከውስ ዘንድ ሁሉን የሚችል አምላክ ማን ነው? ወይስ ወደ እርሱ ብንጸልይ ምን ይጠቅመናል? ይላሉ።
- 16 ፤ እነሆ፥ ሀብታቸው በእጃቸው ውስጥ አይደለምን? የኃጥእን ምክር ከእኔ ዘንድ የራቀች ናት።
- 17 ፤ የኃጥእን መብራት የጠፋው፥ መቅሠፍትም የመጣባቸው፥ እግዚአብሔርም በቀጣው መከራ የከፈላቸው፥
- 18 ፤ በነፋስ ፊት እንደ ገለባ፥ ዐውሎ ነፋስም እንደሚወስደው ትቢያ የሆኑ ስንት ጊዜ ነው?
- 19 ፤ እናንተ። እግዚአብሔር በደላቸውን ለልጆቻቸው ይጠብቃል ብላችኋል። እነርሱ ያውቁ ዘንድ ፍዳን ለራሳቸው ይክፈል።
- 20 ፤ ዓይኖቻቸው ጥፋታቸውን ይዩ፥ ሁሉን ከሚችል አምላክ ቀጣ ይጠጡ።
- 21 ፤ የወራታቸውስ ቀጥር ቢቈረጥ፥ ከእነርሱ በኋላ የቤታቸው ደስታ ምን ይሆናቸዋል?
- 22 ፤ ከፍ ከፍ ባሉትስ ላይ ለሚፈርድ ለእግዚአብሔር በውኑ ሰው እውቀትን ያስተምራልን?
- 23 ፤ እንደ ሰው በሰላም ተዘልሎ ሲቀመጥ በሙሉ ኃይሉ ሳለ ይሞታል።
- 24 ፤ በእንጀቱ ውስጥ ስብ ሞልቶአል፥ የአጥንቶቹም ቅልጥም ረጥቦአል።
- 25 ፤ ሌላውም ሰው መልካምን ነገር ከቶ ሳይቀምስ በተመረረች ነፍስ ይሞታል።
- 26 ፤ በአፈር ውስጥ በእንድ ላይ ይተኛሉ፥ ትልም ይከድናቸዋል።
- 27 ፤ እነሆ፥ አሳባችሁን፥ የመከራችሁብኝንም ክፉ ምክር እውቁዋለሁ።
- 28 ፤ እናንተ። የከበርቱው ቤት የት ነው? ኃጢአተኛውም ያደረበት ድንኳን የት ነው? ብላችኋል።

- 29 ፤ መንገድ አላፈጸምኝና አልጠየቃችሁምን? ምልክታቸውን አታውቁምን?
- 30 ፤ ኃጢአተኛው በመቅሠፍት ቀን እንደ ተጠበቀ፥ በቀላጣው ቀን እንደሚደን።
- 31 ፤ መንገዱን በፊቱ የሚናገር ማን ነው? የሠራውን የሚመልስበት ማን ነው?
- 32 ፤ እርሱን ግን ወደ መቃብር ይሸከሙታል፤ ሰዎቹም በመቃብሩ ላይ ይጠብቃሉ።
- 33 ፤ የሸለቆው ዓል ይጣፍጥለታል፤ በኋላውም ሰው ሁሉ ይሳባል፤ በፊቱም ቀጥር የሌለው ጉባኤ አለ።
- 34 ፤ የምትመልሱልኝ ውስልትና ነውና በከንቱ እንዴት ታጽናኑኛላችሁ?

ምዕራፍ 22

ቲ ማናዊውም ኢልፋዝ መለሰ እንዲህም አለ።

- 2 ፤ በውኑ ሰው እግዚአብሔርን ይጠቅመዋልን? በእውነት ጥበበኛ ሰው ራሱን ይጠቅማል።
- 3 ፤ ጻድቅ መሆንህን ሁሉን የሚችለውን እምላክ ደስ ያስኘዋልን? መንገድህን ማቅናትህን ይጠቅመዋልን?
- 4 ፤ እርሱንስ ስለ ፈራህ ይዘልፍሃልን? ወደ ፍርድስ ከእንተ ጋር ይገባልን?
- 5 ፤ ክፋትህን የበዛ አይደለምን? ለኃጢአትህም ፍጻሜ የላትም።
- 6 ፤ የወንድሞችህን መያዣ በከንቱ ወስደሃል፤ የእርዘኞቹንም ልብስ ዘርፈሃል።
- 7 ፤ ለደካማ ውኃ አላጠጣህም፤ ለራብተኛም እንጀራን ከልክላሃል።
- 8 ፤ በከንድ የበረታ ምድርን ገዛ፤ ከበርቱውም ሰው ተቀመጠባት።
- 9 ፤ መበለቲቱን እንዳች አልባ ሰድደሃታል፤ የድሀ አደጎችም ከንድ ተሰብሮአል።
- 10 ፤ ስለዚህ እሸክላ ኩብዩሃል፤ ድንገተኛ ፍርሃትም እናውጣሃል።
- 11 ፤ እንዳታይ ብርሃን ጨለማ ሆነችብህ፤ የውኆችም ብዛት አሰጠመህ።
- 12 ፤ እግዚአብሔር በሰማያት ከፍ ከፍ አይልምን? ከዋክብትም እንዴት ከፍ ከፍ እንዳሉ ተመልከት።
- 13 ፤ እንተም። እግዚአብሔር ምን ያውቃል? በድቅድቅ ጨለማ ውስጥ ሆኖ ሊፈርድ ይችላልን?
- 14 ፤ እንዳያይ የጠቁረ ደመና ጋር ይታል፤ በሰማይ ክቡብ ላይ ይራመዳል ብለሃል።
- 15 ፤ በውኑ ኃጢአተኞች ሰዎች የረገጡአትን የዱሮይቱን መንገድ ትጠብቃለህን?
- 16 ፤ ጊዜያቸው ሳይደርስ ተነጠቁ፤ መሠረታቸውም እንደ ፈሳሽ ውኃ ፈሰሰ።
- 17 ፤ እግዚአብሔርንም። ከእኛ ዘንድ ራቅ፤ ሁሉንም የሚችል እምላክ ምን ሊያደርግልን ይችላል? አሉት።
- 18 ፤ ነገር ግን ቤታቸውን በመልካም ነገር ሞላ፤ የኃጥአን ምክር ከእኔ ዘንድ የራቀች ናት።
- 19 ፤ ጻድቃን ያዩታል፤ ደስም ይላቸዋል፤ ንጹሐንም በንቀት ይስቁባቸዋል።
- 20 ፤ በእውነት ሀብታቸው ጠፋ፤ የቀረውንም እሳት በላች።
- 21 ፤ አሁንም ከእርሱ ጋር ተስማማ፤ ሰላምም ይኑርህ፤ በዚያም በጎነት ታገኛለህ።
- 22 ፤ ከአፉም ሕጉን ተቀበል፤ በልብህም ቃሉን አኑር፤
- 23 ፤ ሁሉን ወደሚችል እምላክ ብትመለስ፤ ብትዋረድም፤ ኃጢአትንም ከድንኳንህ ብታርቅ፤
- 24 ፤ የወርቅን ዕቃ በአፈር ውስጥ፤ የኦፊርንም ወርቅ በጅረት ድንጋይ መካከል ብትጥል፤
- 25 ፤ ሁሉን የሚችል እምላክ ወርቅና የሚብለጨለጭ ብር ይሆንልሃል።
- 26 ፤ የዚያን ጊዜ ሁሉን በሚችል እምላክ ደስ ይልሃል፤ ፊትህንም ወደ እግዚአብሔር ታነሣለህ።
- 27 ፤ ወደ እርሱም ትጸልያለህ፤ እርሱም ይሰማሃል፤ ስለእትህንም ትሰጣለህ።
- 28 ፤ ነገርንም ትመክራለህ፤ እርሱም ይሳካልሃል፤ ብርሃንም በመንገድህ ላይ ይበራል።
- 29 ፤ ቢያዋርዱህ እንተ ከፍ ከፍ ትላለህ፤ ትሑቱንም ሰው ያድነዋል።
- 30 ፤ ንጹሐን ሰው ያድነዋል፤ በእጅህም ንጽሕና ትድናለህ።

ምዕራፍ 23

ኢየብም መለሰ እንዲህም አለ።

2 ፤ ዛሬም ደግሞ የኅዘን እንጉርጉሮዬ ገና መራራ ነው፤ እጁ በልቅሶ ጩኸቱ ላይ ኩብዳለች።

3 ፤ እርሱን ወዴት እንዳገኘው ምንው ባወቅሁ! ወደ ተቀመጠበት ስፍራ ምንው በደረስሁ!

4 ፤ በፊቱ መግቱን አዘጋጅ ነበር፤ አፌንም በማስረጃ እሞላው ነበር።

5 ፤ የሚመልስልኝም ቃል ምን እንደ ሆነ እውቅ ነበር፤ የሚለኝንም አስተውል ነበር።

6 ፤ በኃይሉ ብዛት ከእኔ ጋር ይምዋገት ነበርን? እንኳን! ያደምጠኝ ነበር።

7 ፤ ቅን ሰው ከእርሱ ጋር በዚያ ይከራከር ነበር፤ እኔም ከፈራጄ ለዘላለም እድን ነበር።

8 ፤ እነሆ፤ ወደ ፊት እሄዳለሁ፤ እርሱም የለም፤ ወደ ኋላም እሄዳለሁ፤ እኔም አላስተውለውም፤

9 ፤ ወደሚሠራበት ወደ ግራ ብሄድ አልመለከተውም፤ በቀኝም ይሰውራል፤ አላየውምም፤

10 ፤ የምሄድበትን መንገድ ያውቃል፤ ከፈተነኝም በኋላ እንደ ወርቅ እወጣለሁ።

11 ፤ እግሬ ወደ እርምጃው ተጣብቆአል፤ መንገዱንም ጠብቄአለሁ፤ ፈቀቅም አላልሁም።

12 ፤ ከከንፈሩ ትእዛዝ አልተመለስሁም፤ የእፉን ቃል በልቤ ሰውሬአለሁ።

13 ፤ እርሱ ግን ብቻውን ነው፤ እርሱንም የሚመስለው ማን ነው? ነፍሱም የወደደችውን ያደርጋል።

14 ፤ በእኔ ላይ የተወሰነውን ይፈጽማል፤ እንደዚህም ያለ ብዙ ነገር በእርሱ ዘንድ አለ።

15 ፤ ስለዚህ በፊቱ ደነገጥሁ፤ ባሰብሁም ጊዜ ከእርሱ ፈራሁ።

16 ፤ እግዚአብሔር ልቤን አባብቶታልና፤ ሁሉንም የሚችል እምላክ አስደንግጦኛል።

17 ፤ ከጨለማው የተነሣ፤ ድቅድቁም ጨለማ ፊቱን ከመክደኑ የተነሣ አልደነገጥሁም።

ምዕራፍ 24

ሁሉን ከሚችል እምላክ ዘንድ ዘመናት አልተሰወረምና እርሱን የሚያውቁ ለምን ወራቱን አያዩም?

2 ፤ የድንበሩን ምልክት የሚያፈርሱ አሉ፤ መንጋዎቹን በዝብዘው ያሰማራሉ።

3 ፤ የድሀ እድገቱን አህያ ይነዳሉ፤ የመበለቲቱን በሬ ስለ መያዣ ይወስዳሉ።

4 ፤ ድሆቹን ከመንገዱ ያወጣሉ፤ የምድርም ችግረኞች ሁሉ ይሸሽጋሉ።

5 ፤ እነሆ፤ በምድረ በዳ እንዳሉ እንደ ሚዳ አህዮች፤ መብልን ፈልገው ወደ ሥራቸው ይወጣሉ፤ ምድረ በዳውም ለልጆቻቸው መብልን ይሰጣቸዋል።

6 ፤ እነዚያ በእርሻ ውስጥ እህላቸውን ያጭዳሉ፤ የበደለኛውንም ወይን ይቃርማሉ።

7 ፤ ራቁታቸውን ያለ ልብስ ያድራሉ፤ በብርድ ጊዜ መጎናጸፊያ የላቸውም።

8 ፤ ከተራሮች በሚወርድ ዝናብ ይረጥባሉ፤ መጠጊያም አጥተው ቋጥኙን ያቅፋሉ።

9 ፤ ድሀ እደጉን ልጅ ከጡቱ የሚነጥሉ አሉ ከችግረኛውም መያዣ ይወስዳሉ።

10 ፤ ያለ ልብስ ራቁታቸውን ይሄዳሉ፤ ተርበውም ነዶቻችን ይሸከማሉ፤

11 ፤ በእነዚህ ሰዎች አጥር ውስጥ ዘይት ያደርጋሉ፤ ወይንም ይጠምቃሉ፤ ነገር ግን ይጠማሉ።

12 ፤ ከከተማውና ከገዛ ቤቶቻቸው ይባረራሉ፤ የልጆችም ነፍስ ለእርዳታ ትጮኻለች፤ እግዚአብሔር ግን ስንፍናቸውን አይመለከትም።

13 ፤ እነዚህ በብርሃን ላይ የሚያምፁ ናቸው፤ መንገዱን አያውቁም፤ በኅዳናውም አይጸኑም።

14 ፤ ነፍስ ገዳዩም ሳይነጋ ማልዶ ይነሣል፤ ችግረኞችንና ድሆችን ይገድላል፤ በሌሊትም እንደ ሌባ ነው።

15 ፤ የአመንዝራም ዓይን ድግዝግዝታን ይጠብቃል። የማንም ዓይን አያየኝም ይላል፤ ፊቱንም ይሸፍናል።

16 ፤ ቤቶቹን በጨለማ ይነድላሉ፤ በቀን ይሸሽጋሉ፤ ብርሃንም አያውቁም።

17 ፤ የጥዋት ብርሃን ለእነርሱ ሁሉ እንደ ሞት ጥላ ነው፤ የሞትን ጥላ ድንጋጤ ያውቃሉና።

18 ፤ እነርሱ በውኃ ፊት ላይ በርረው ያልፋሉ፤ እድል ፈንታቸውም በምድር ላይ የተረገመች ናት፤ ወደ ወይኑ ቦታ መንገድ አይዘሩም።

19 ፤ ድርቅና መቀት የአመዳዩን ውኃ ያጠፋሉ፤ እንዲሁ ሲላል በደለኞችን ታጠፋለች።

20 ፤ ማኅፀን ትረሳዋለች፤ ትልም በደስታ ይጠባዋል፤ ዳግመኛም አይታሰብም፤ ክፋትም እንደ ዛፍ ይሰበራል።

- 21 ፤ የማትወልደውን መካኒቱን ይበድላታል፤ ለመበለቷቱም በጎነት እያደርግም።
- 22 ፤ ነገር ግን በኃይሉ ኃያላንን ይስባል፤ እርሱም በተነሣ ጊዜ ሰው በሕይወቱ እይታመንም።
- 23 ፤ እግዚአብሔር በደኅና አኑሮአቸዋል፤ በዚያም ይታመናሉ፤ ዓይኖቹ ግን በመንገዳቸው ላይ ናቸው።
- 24 ፤ ጥቂት ጊዜ ከፍ ከፍ ይላሉ፤ ይሄዳሉ፤ ይጠወልጋሉም፤ እንደ ሌሎች ሁሉ ይከማቻሉ፤ እንደ እሾትም ራስ ይቈረጣሉ።
- 25 ፤ እንዲህስ ባይሆን ሐሰተኛ የሚያደርገኝ፤ ነገሬንስ እንደ ምናምን የሚያደርገው ማን ነው?

ምዕራፍ 25

ኹሐዊውም በልዳዶስ መለሰ እንዲህም አለ።

- 2 ፤ ገዢነትና መፈራት በእርሱ ዘንድ ናቸው፤ በከፍታውም ሰላም እድራጊ ነው።
- 3 ፤ በውኑ ለሠራዊቶቹ ቊጥር አላቸውን? ብርሃኑስ የማይወጣው በማን ላይ ነው?
- 4 ፤ ሰውስ በእግዚአብሔር ፊት ዳድቅ ይሆን ዘንድ፤ ከሴትስ የተወለደ ንጹሕ ይሆን ዘንድ እንዴት ይችላል?
- 5 ፤ እነሆ፤ ጨረቃ እንኳ ብሩህ አይደለም፤ ከዋክብትም በፊቱ ንጹሐን አይደሉም።
- 6 ፤ ይልቁንስ ብስብስ የሆነ ሰው፤ ትልም የሆነ የሰው ልጅ ምንኛ ያንስ!

ምዕራፍ 26

ኢዮብም መለሰ እንዲህም አለ።

- 2 ፤ ኃይል የሌለውን ምንኛ ረዳኸው! ብርታት የሌለውን ከንድ ምንኛ አዳንኸው!
- 3 ፤ ጥቡብስ የሌለውን ምንኛ መከርከው! ብዙ እውቀትንስ ምንኛ ገለጥህለት!
- 4 ፤ ይህንስ ቃል በማን እርዳታ ተናገርህ? የማንስ መንፈስ ከእንተ ዘንድ ወጣ?
- 5 ፤ ሙታን ሰዎች ከውኆች በታች፤ በውኆችም ውስጥ ከሚኖሩ በታች ይንቀጠቀጣሉ።
- 6 ፤ ሲኦል በፊቱ ራቁትዋን ናት፤ ለጥፋትም መጋረጃ የለውም።
- 7 ፤ ሰሜንን በባዶ ስፍራ ላይ ይዘረጋል፤ ምድሪቱንም በታችዋ እንዳች አልባ ያንጠለጥላል።
- 8 ፤ ውኆችን በደመናዎቹ ውስጥ ያስራል፤ ደመናይቱም ከታች አልተቀደደችም።
- 9 ፤ የዙፋኑን ፊት ይከድናል፤ ደመናውንም ይዘረጋበታል።
- 10 ፤ ብርሃንና ጨለማ እስከሚለያዩበት ዳርቻ ድረስ፤ በውኆች ፊት ላይ ድንበርን አደረገ።
- 11 ፤ የሰማይ አፅማድ ይንቀጠቀጣሉ፤ ከተግሣዱም የተነሣ ይደነግጣሉ።
- 12 ፤ በኃይሉ ባሕርን ጸጥ ያደርጋል፤ በማስተዋሉም ረዓብን ይመታል።
- 13 ፤ በመንፈሱ ሰማያት ውበትን አገኙ፤ እጁም በራሪይቱን እባብ ወጋች።
- 14 ፤ እነሆ፤ ይህ የመንገዱ ዳርቻ ብቻ ነው፤ ይህም የሰማነው ነገር ምንኛ ጥቂት ነው! የኃይሉንስ ነጐድጓድ ያስተውል ዘንድ ማን ይችላል?

ምዕራፍ 27

ኢዮብም ምሳሌውን ይመስል ዘንድ ደገመ፤ እንዲህም አለ።

- 2 ፤ ፍርዴን ያስወገደ ሕያው እግዚአብሔርን! ነፍሴንም መራራ ያደረገ ሁሉን የሚችል ሕያው አምላክን!
- 3 ፤ እስትንፋሴ በእኔ ውስጥ፤ የእግዚአብሔርም መንፈስ በአፍንጫዬ ውስጥ ገና ሳለ፤
- 4 ፤ ከንፈሬ ኃጢአትን አትናገርም፤ እንደበቱም ሽንገላን አያወጣም።
- 5 ፤ እናንተን ማጽደቅ ከእኔ ዘንድ ይራቅ፤ እስክሞት ድረስ ፍጹምነቴን ከእኔ አላርቅም።
- 6 ፤ ጽድቄን እይዛለሁ እርሱንም አልተውም፤ ከቀኖቼም ሁሉ ስለ እንዱ ልቤ እይዘልፈኝም።
- 7 ፤ ጠላቴ እንደ በደለኛ፤ በእኔ ላይም የሚነሣ እንደ ኃጢአተኛ ይሁን።

- 8 ፤ እግዚአብሔር ባጠፋውና ነፍሱን በለየ ጊዜ፥ የዝንጉ ሰው ተስፋው ምንድር ነው?
- 9 ፤ በውኑ መከራ በመጣበት ጊዜ፥ እግዚአብሔር ጩኸቱን ይሰማልን?
- 10 ፤ ሁሉንን በሚችል እምላክ ደስ ይለዋልን? እግዚአብሔርን ሁልጊዜ ይጠራልን?
- 11 ፤ እኔ ስለ እግዚአብሔር እጅ አስተምራችኋለሁ፤ ሁሉን በሚችል እምላክ ዘንድ ያለውን አልሸሸግም።
- 12 ፤ እነሆ፥ ሁላችሁ እይታችኋል፤ ስለ ምን ከንቱ ሆናችሁ?
- 13 ፤ ይህች ከእግዚአብሔር ዘንድ የበደለኛ እድል ፈንታ፥ ግፈኛም ሁሉን ከሚችል እምላክ ዘንድ የሚቀበላት ርስት ናት፤
- 14 ፤ ልጆቼ ቢበዙ ለሰይፍ ይሆናሉ፤ ዘሩም እንጀራን አይጠግብም።
- 15 ፤ ለእርሱም የቀሩት በቸነፈር ይቀበራሉ፤ መበለቶቻቸውም አያለቅሱም።
- 16 ፤ እርሱ ብርን እንደ አፈር ቢከምር፥ ልብስንም እንደ ጭቃ ቢያዘጋጅ፥
- 17 ፤ እርሱ ያዘጋጀው ይሆናል፥ ነገር ግን ዳድቅ ይለብሰዋል፤ ብሩንም ንጹሐን ይከፋፈሉታል።
- 18 ፤ የሚሠራው ቤት እንደ ሸረሪት ድር ይሠራል፥ ጠባቂም እንደሚሠራው ጎጂ ነው።
- 19 ፤ ባለጠጋ ሆኖ ይተኛል፥ ዳግመኛም አይተኛም፤ ዓይኑን ይከፍታል፥ እርሱም የለም።
- 20 ፤ ድንጋጤ እንደ ጐርፍ ታገኘዋለች፤ በሌሊትም ዐውሎ ነፋስ ትነጥቀዋለች።
- 21 ፤ የምሥራቅ ነፋስ ያነሣዋል፥ እርሱም ይሄዳል፤ ከበታውም ይጠርገዋል።
- 22 ፤ እርሱ ይጥልበታል፥ አይራራለትም፤ ከእጁ ፈጥኖ መሸሽ ይወድዳል።
- 23 ፤ ሰው በእጁ ያጨበጭበበታል፤ ከስፍራውም በፋጩት ያስወጡታል።

ምዕራፍ 28

በእውነት ብር የሚወጣበት፥ ወርቅም የሚነጠርበት ስፍራ አለ።

- 2 ፤ ብረት ከመሬት ውስጥ ይወሰዳል፤ መዳብም ከድንጋይ ይቀለጣል።
- 3 ፤ ሰው ለጨለማ ፍጻሜን ያደርጋል፤ የጨለማውንና የሞት ጥላን ድንጋይ እስከ ወሰኑ ድረስ ይፈላልጋል።
- 4 ፤ ሰው ከሚኖርበት ርቀው መውረጃ ይቈፍራሉ፤ ከሰውም እግር ተረሱ፥ ከሰዎችም ርቀው እየተንጠለጠሉ ይወዛወዛሉ።
- 5 ፤ እንጀራ ከምድር ውስጥ ይወጣል፤ በእሳትም እንደሚሆን ታችኛው ይገለበጣል።
- 6 ፤ ድንጋይዋ የሰንገር ስፍራ ነው፥ የወርቅም ድቃቂ አለው።
- 7 ፤ መንገድዋን ጭልፊት አያውቀውም፥ የአሞራም ዓይን አላየውም።
- 8 ፤ የትዕቢት ልጆች አልረገጡአትም፥ ደበል አንበሳ አላለፈባትም።
- 9 ፤ ሰው ወደ ቡላድ ድንጋይ እጁን ይዘረጋል፥ ተራራውንም ከመሠረቱ ይገለብጣል።
- 10 ፤ ከድንጋይ ውስጥ መንደልዶ ይወቅራል፤ ዓይኑም ዕንቁን ሁሉ ታያለች።
- 11 ፤ ፈሳሹም እንዳይንጠባጠብ ይገድባል፤ የተሰወረውንም ነገር ወደ ብርሃን ያወጣል።
- 12 ፤ ነገር ግን ጥበብ የምትገኘው ወዴት ነው? የማስተዋልስ ስፍራ ወዴት ነው?
- 13 ፤ ሰው መንገድዋን አያውቅም፤ በሕያዋን ምድር አትገኝም።
- 14 ፤ ቀላይ። በእኔ ውስጥ የለችም ይላል፤ ባሕርም። በእኔ ዘንድ የለችም ይላል።
- 15 ፤ በምዝምዝ ወርቅ አትገኝም፥ ብርም ስለ ዋጋዋ አይመዘንም።
- 16 ፤ በኦፊር ወርቅ፥ በከበረም መረግድና በሰንገር አትገመትም።
- 17 ፤ ወርቅና ብርጭቆ እይወዳደሩአትም፥ በጥሩ ወርቅም ዕቃ አትለወጥም።
- 18 ፤ ስለ ዛጐልና ስለ አልማዝ አይነገርም። የጥበብ ዋጋ ከቀይ ዕንቁ ይልቅ ይበልጣል።
- 19 ፤ የኢትዮጵያ ቶጳዝዮን እይተካከላትም፥ በጥሩም ወርቅ አትገመትም።
- 20 ፤ እንግዲያሳ ጥበብ ከወዴት ትመጣለች? የማስተዋልስ ስፍራ ወዴት ነው?
- 21 ፤ ከሕያዋን ሁሉ ዓይን ተሰውራለች፥ ከሰማይ ወፎች ተሸሽጋለች።
- 22 ፤ ጥፋትና ሞት። ወሬዋን በጆሮቻችን ሰማን ብለዋል።

- 23 ፤ እግዚአብሔር መንገድዋን ያስተውላል፥ እርሱም ስፍራዋን ያውቃል።
- 24 ፤ እርሱም የምድርን ዳርቻ ይመለከታል፥ ከሰማይም በታች ያለውን ሁሉ ያያል።
- 25 ፤ ለነፋስ ሚዛንን ባደረገለት ጊዜ፥ ውኆችንም በስፍር በሰፈረ ጊዜ፥
- 26 ፤ ለዝናብም ሥርዓትን፥ ለነጐድዓድ መብረቅም መንገድን ባደረገ ጊዜ፥
- 27 ፤ በዚያን ጊዜ አያት፥ ገለጣትም፤ አዘጋጃትም፥ ደግሞም መረመራት።
- 28 ፤ ሰውንም። እነሆ፥ እግዚአብሔርን መፍራት ጥበብ ነው፤ ከኃጢአትም መራቅ ማስተዋል ነው አለው።

ምዕራፍ 29

ኢየብም ምሳሌውን ይመስል ዘንድ ደገመ፥ እንዲህም አለ።

- 2 ፤ እግዚአብሔር ይጠብቀኝ እንደ ነበረው ጊዜ፥ እንደ ፊተኛው ወራት ምነው በሆንሁ!
- 3 ፤ በራሴ ላይ መብራቱ በበራ ጊዜ፥ እኔም ጨለማውን አልፌ በብርሃኑ በሄድሁ ጊዜ፥
- 4 ፤ በሙሉ ሰውነቴ እንደ ነበርሁ ጊዜ፥ እግዚአብሔር ድንኳኔን በጋረደ ጊዜ፥
- 5 ፤ ሁሉን የሚችል አምላክ ከእኔ ጋር ገና ሳለ፥ ልጆቼም በዙሪያዬ ሳሉ፥
- 6 ፤ መንገዴ በቅቤ ይታጠብ በነበረ ጊዜ፥ ድንጋዩ የዘይት ፈሳሽ ያፈስስልኝ በነበረ ጊዜ።
- 7 ፤ ወደ ከተማይቱ በር በወጣሁ ጊዜ፥ በአደባባዩም ወንበሬን ባኖርሁ ጊዜ፥
- 8 ፤ ገብዛዝት እኔን እይተው ተሸሽጉ፥ ሽማግሌዎችም ተነሥተው ቆሙ።
- 9 ፤ አለቆቼ ከመናገር ዝም አሉ፥ እጃቸውንም በአፋቸው ላይ ጫኑ።
- 10 ፤ የታላላቆቼም ድምፅ አረመመ፤ ምላሳቸውም በትናጋቸው ተጣጋ።
- 11 ፤ የሰማችኝ ጆሮ አሞገሰችኝ፥ ያየችኝም ዓይን መሰከረችልኝ፤
- 12 ፤ የሚጮኸውን ችግረኛ፥ ድሀ አደጉንና ረጁ የሌለውን አድኜ ነበርሁና።
- 13 ፤ ለጥፋት የቀረበው በረከት በላዬ መጣ፤ የባልቴቲቱንም ልብ አልል አሰኘሁ።
- 14 ፤ ጽድቅን ለበስሁ እርስዎም ለበሰችኝ፤ ፍርዴም እንደ መጐናጸፊያና እንደ ኩፋር ነበረ።
- 15 ፤ ለዕውር ዓይን፥ ለአንካሳ እግር ነበርሁ።
- 16 ፤ ለድሀው አባት ነበርሁ፤ የማላውቀውንም ሰው መግት መረመርሁ።
- 17 ፤ የኃጢአተኛውን መንጋጋ ሰበርሁ፥ የነጠቀውንም ከጥርሱ ውስጥ አስጣልሁ።
- 18 ፤ እኔም አልሁ። በልጆቼ መካከል እሞታለሁ፥ ዕድሜዬንም እንደ አሸዋ አበዛለሁ፤
- 19 ፤ ሥሬ በውኃ ላይ ተዘርግቶአል፥ ጠልም በቅርንጫፌ ላይ ያድራል፤
- 20 ፤ ክብሪ በእኔ ዘንድ ታድሶአል፥ ቀስቱም በእጄ ውስጥ ለምልሞአል።
- 21 ፤ ሰዎች እኔን ሰምተው በትዕግሥት ተጠባበቁ፥ ምክሬንም ለማዳመጥ ዝም አሉ።
- 22 ፤ ከቃሌ በኋላ እንዳች አልመለሱም፤ ንግግሬም በእርሱ ላይ ተንጠባጠበ።
- 23 ፤ ዝናብን እንደሚጠብቁ በትዕግሥት ጠበቁኝ፤ የጥቢን ዝናብ እንደሚሹ አፋቸውን ከፈቱ።
- 24 ፤ እነርሱ ባልታመኑ ጊዜ ሳቅሁላቸው፤ የፊቱንም ብርሃን አላወረዱም።
- 25 ፤ መንገዳቸውን መረጥሁ፤ እንደ አለቃ ሆኜ ተቀመጥሁ፤ ንጉሥ በሠራዊቱ መካከል እንደሚኖር፥ ጎዘተኞችን እንደሚያጽናና ኖርሁ።

ምዕራፍ 30

አሁን ግን በዕድሜ ከእኔ የሚያንሱ፥ አባቶቻቸውን ከመንጋዬ ውሾች ጋር ለማኖር የናቅኋቸው፥ በእኔ ላይ ተሳለቁብኝ።

- 2 ፤ ሙሉ ሰው መሆናቸው ጠፍቶባቸው ነበርና የእጃቸው ብርታት ለእኔ ምን ይጠቅማል?
- 3 ፤ በራብና በቀጠና የመነመኑ ናቸው፤ የመፍረስና የመፈታት ጨለማ ወዳለበት ወደ ምድረ በዳ ይሸሻሉ።
- 4 ፤ በቀጥቋጦ አጠገብ ያለውን ጩሳ ጩሳ የሚለውን አትክልት ይለቅማሉ፤ የክትክታ ሥር ደግሞ መብላቸው

ነው።

- 5 ፤ ከሰዎች ተለይተው ተሰደዱ፤ በሌባ ላይ እንደሚጮኹ ይጮኹባቸዋል።
- 6 ፤ በሸለቆ ፈረፈርና በምድር ጉድጓድ በድንጋይም ዋሻ ውስጥ ይኖራሉ።
- 7 ፤ በቀጥቋጥ መካከል ይጮኹሉ፤ ከሳማ በታች ተሰብስበዋል።
- 8 ፤ የሰነፎችና የነውረኞች ልጆች ናቸው፤ ከምድርም በግርፋት የተባረሩ ናቸው።
- 9 ፤ እሁንም እኔ መዝፈኛና መተረቻ ሆኗቸው።
- 10 ፤ ተጸደቁኝ፤ ከእኔም ራቁ፤ እከታቸውንም በፊቱ መትፋትን አልተወም።
- 11 ፤ የቀስቱን አውታር አላልቶብኛል፤ አዋርዶኝማል፤ እነርሱም በፊቱ ልጓማቸውን ፈትተዋል።
- 12 ፤ በቀኝ በኩል ዱርዴዎች ተነሥተዋል፤ እግሬንም ይገለብጣሉ፤ የጥፋታቸውን መንገድ በእኔ ላይ ይጎድባሉ።
- 13 ፤ ጎሳናዬን ያበላሻሉ፤ ረዳት የሌላቸው ሰዎች መከራዬን ያበዛሉ።
- 14 ፤ በሰፊ ፍራሽ እንደሚመጡ ይመጡብኛል፤ በባድማ ውስጥ ይንከባለሉብኛል።
- 15 ፤ ድንጋጤ በላዬ ተመለሰችብኝ፤ ክብሬንም እንደ ነፋስ ያሳድዱኝታል፤ ደኅንነቴም እንደ ደመና አልፋለች።
- 16 ፤ እሁንም ነፍሴ በውስጤ ፈሰሰች፤ የመከራም ዘመን ያዘችኝ።
- 17 ፤ በሌሊት አጥንቱ በደዌ ተነደለች፤ ጅማቶቼም አያርፋም።
- 18 ፤ ከታላቁ ደዌ ኃይል የተነሣ ልብሴ ተበላሸች፤ እንደ ቀሚስ ከሳድ አነቀችኝ።
- 19 ፤ እርሱ በጭቃ ውስጥ ጣለኝ፤ አፈርና አመድም መሰልሁ።
- 20 ፤ ወደ እንተ ጮኸሁ፤ አልመለስህልኝም፤ ተነሣሁ፤ አልተመለከትኸኝም።
- 21 ፤ ተመልሰህ ጮከኝ ሆኗህብኝ፤ በእጅህም ብረታት አስጨነቅኸኝ።
- 22 ፤ በነፋስ እነሣኸኝ፤ በላዩም አስቀመጥኸኝ፤ በዐውሎ ነፋስ አቀለጥኸኝ።
- 23 ፤ ለሞት ሕያዋንም ሁሉ ለሚሰበሰቡበት ቤት አሳልፈህ እንደምትሰጠኝ አውቄአለሁና።
- 24 ፤ ነገር ግን ሰው በወደቀ ጊዜ እጁን አይዘረጋምን? በጥፋቱ ጊዜ አይጮኸምን?
- 25 ፤ ጭንቅ ቀን ላገኘው ሰው አላለቀስሁምን? ለችግረኛስ ነፍሴ አላዘነችምን?
- 26 ፤ ነገር ግን በጎነትን በተጠባበቅሁ ጊዜ ክፉ ነገር መጣችብኝ፤ ብርሃንን በትዕግሥት ጠበቅሁ፤ ጨለማም መጣ።
- 27 ፤ እንጂቱ ፈላች፤ አላረፈችም፤ የመከራም ዘመን መጣችብኝ።
- 28 ፤ ያለ ፀሐይ በትካዜ ሄድሁ፤ በጉባኤም መካከል ቆሜ ጮኸሁ።
- 29 ፤ ለቀበሮ ወንድም፤ ለሰጐንም ባልንጀራ ሆኑ።
- 30 ፤ ቁርባኔ ጠቁረ፤ ከእኔም ተለይቶ እርግፍግፍ አለ፤ አጥንቴም ከትኩሳት የተነሣ ተቃጠለች።
- 31 ፤ ስለዚህ መሰንቆዬ ለኀዘን፤ እምቢልታዬም ለሚያለቅሱ ቃል ሆነ።

ምዕራፍ 31

ከዓይኔ ጋር ቃል ኪዳን ገባሁ፤ እንግዲህስ ቈንጆይቱን እንዴት አመለከታለሁ?

- 2 ፤ የእግዚአብሔር እድል ፈንታ ከላይ፤ ሁሉንም የሚችል እምላክ ርስት ከእርያም ምንድር ነው?
- 3 ፤ መግትስ ለኃጢአተኛ፤ መለየትስ ለሚበድሉ አይደለምችን?
- 4 ፤ መንገዴን አያይምን? እርምጃዬንስ ሁሉ አይቈጥርምን?
- 5 ፤
- 6 ፤ በአውነተኛ ሚዛን ልመዘን፤ እግዚአብሔርም ቅንነቴን ይወቅ። በሐሰት ሂጄ እንደ ሆነ እግሬም ለሽንገላ ቸኩላ እንደ ሆነ፤
- 7 ፤ እርምጃዬ ከመንገድ ፈቀቅ ብሎ፤ ልቤም ዓይኔን ተከትሎ፤ ነውርም ከእጄ ጋር ተጣብቆ እንደ ሆነ፤
- 8 ፤ እኔ ልዝራ፤ ሌላ ሰውም ይብላው፤ የሚበቅለውም ሁሉ ይነቀል።
- 9 ፤ ልቤ ወደ ሌላይቱ ሴት ጎምጅቶ እንደ ሆነ፤ በባልንጀራዬም ደጅ አድብቼ እንደ ሆነ፤
- 10 ፤ ሚስቴ ለሌላ ሰው ትፍጭ፤ ሌሎችም በእርስዋ ላይ ይጎንበሱ።
- 11 ፤ ይህ ክፉ አበሳ፤ ፈራጆችም የሚቀጡበት በደል ነውና፤

- 12 ፤ ይህ እስከ ጥፋት ድረስ የሚበላ እሳት፥ ቡቃያዬንም ሁሉ የሚነቅል ነው።
- 13 ፤ ወንድ ባሪያዬ ወይም ሴት ባሪያዬ ከእኔ ጋር በተምዋገቱ ጊዜ፥ ሙግታቸውን ንቁ እንደ ሆነ፥
- 14 ፤ እግዚአብሔር በተነሣ ጊዜ ምን አደርጋለሁ? በገጠኘኝ ጊዜ ምን እመልስለታለሁ?
- 15 ፤ እኔን በማጎፀን የፈጠረ እርሱንስ የፈጠረው አይደለምን? በማጎፀን ውስጥ የሠራን አንድ አይደለንምን?
- 16 ፤ ድሀውን ከልመናው ከልክዬ፥ የመበለቲቱን ዓይን አጨልማ እንደ ሆነ፥
- 17 ፤ እንጀራዬን ለብቻዬ በልቼ እንደ ሆነ፥ ድሀ አደጉም ደግሞ ከእርሱ ሳይበላ ቀርቶ እንደ ሆነ፤
- 18 ፤ እርሱን ግን ከታናሽነቱ ጀምሮ እንደ አባቱ ከእኔ ጋር አሳድገው ነበር፥ እርስዋንም ከእናቴ ማጎፀን ጀምሮ መራኋት፤
- 19 ፤ ራቁቱን የሆነው ሰው ሲጠፋ፥ ወይም ድሀ ያለ ልብስ ሲሆን እይቼ እንደ ሆነ፥
- 20 ፤ ጐንና ጐኑ ያልባረከኝ፥ በበጎቼም ጠጉር ያልሞቀ እንደ ሆነ፤
- 21 ፤ በበሩ ረዳት ስለየሁ፥ በድሀ አደጉ ላይ እጄን እንሥቼ እንደ ሆነ፥
- 22 ፤ ትከሻዬ ከመሠረትዋ ትውደቅ፥ ክንዴም ከመገናኛዋ ትሰበር።
- 23 ፤ የእግዚአብሔር መዓት እስደንግጦኛልና፤ በክብሩም ፊት ምንም ለማድረግ አልቻልሁም።
- 24 ፤ ወርቅን ተስፋ አድርጌ፥ ጥሩውንም ወርቅ። በአንተ እታመናለሁ ብዬ እንደ ሆነ፤
- 25 ፤ ሀብቱ ስለ በዛ፥ እጄም ብዙ ስላገኘኝ ደስ ብሎኝ እንደ ሆነ፤
- 26 ፤ ፀሐይ ሲበራ ጨረቃ በክብር ስትሄድ እይቼ፥
- 27 ፤ ልቤ በስውር ተታልሎ፥ አፌም እጄን ስሞ እንደ ሆነ፤
- 28 ፤ ልዑል እግዚአብሔርን በካድሁ ነበርና ይህ ደግሞ ፈራጆች የሚቀጡበት በደል በሆነ ነበር።
- 29 ፤ በሚጠላኝ መጥፋት ደስ ብሎኝ ክፉ ነገርም ባገኘው ጊዜ ሐሢት አድርጌ እንደ ሆነ፤
- 30 ፤ ነገር ግን በመርገም ነፍሱን በመሻት እንደበቱን ኃጢአት ይሠራ ዘንድ አልሰጠሁም፤
- 31 ፤ በድንኳኔ የሚኖሩ ሰዎች። በክብቱ ሥጋ ያልጠገበ ማን ይገኛል? ብለው እንደ ሆነ፤
- 32 ፤ መጻተኛው ግን በሜዳ እያድርም ነበር፥ ደጄንም ለመንገደኛ አከፍት ነበር፤
- 33 ፤ በደሉንም በብብቱ በመሸሸግ ኃጢአቱን እንደ ሰው ሰውሬ እንደ ሆነ፤
- 34 ፤ ከሕዝብ ብዛት ፈርቼ፥ የዘመዶቼም ንቀት እስደንግጦኝ፥ ዝም ብዬ ከደጅ ያልወጣሁ እንደ ሆነ፤
- 35 ፤ የሚያዳምጠኝ ምነው በኖረልኝ! እነሆ የእጄ ምልክት ሁሉን የሚችል እምላክ ይመልስልኝ፤ ከባላጋራዬ የተዳፈው የክስ ጽሑፍ ምነው በተገኘልኝ!
- 36 ፤ በትከሻዬ ላይ እሸከመው፥ እክሊልም አድርጌ በራሴ እስረው ነበር፤
- 37 ፤ የእርምጃዬን ቊጥር አስታውቀው፥ እንደ አለቃም ሆኜ አቀርብለት ነበር።
- 38 ፤ እርሻዬ በእኔ ላይ ጮኻ እንደ ሆነ፥ ትልሞችዋም በአንድ ላይ አልቅሰው እንደ ሆነ፤
- 39 ፤ ፍሬዋን ያለ ዋጋ በልቼ፥ የባለቤቶችንም ነፍስ አሳዝኜ እንደ ሆነ፥
- 40 ፤ በስንዴ ፋንታ አሜከላ፥ በገብስም ፋንታ ኮርንችት ይውጣብኝ። የኢዮብ ቃል ተፈጸመ።

ምዕራፍ 32

ኢዮብም ራሱን ጻድቅ አድርጎ ነበርና እነዚያ ሦስቱ ሰዎች መመለስን ተዉ።

- 2 ፤ ከራም ወገን የሆነ የቡዛዊው የባርክኤል ልጅ የኤሊሁ ቊጥር ነደደ፤ ከእግዚአብሔር ይልቅ ራሱን ጻድቅ አድርጎ ነበርና ኢዮብን ተቈጣው።
- 3 ፤ ደግሞም በኢዮብ ፈረዳበት እንጂ የሚገባ መልስ ስላላገኙ በሦስቱ ባልንጀሮቹ ላይ ተቈጣ።
- 4 ፤ ኤሊሁ ግን ከእርሱ ይልቅ ሽማግሌዎች ነበሩና ከኢዮብ ጋር መናገርን ጠብቆ ነበር።
- 5 ፤ ኤሊሁም በነዚህ በሦስቱ ሰዎች አፍ መልስ እንደኤለ ባየ ጊዜ ቊጥሩ ነደደ።
- 6 ፤ የቡዛዊውም የባርክኤል ልጅ ኤሊሁ ተናገረ እንዲህም አለ። እኔ በዕድሜ ታናሽ ነኝ፥ እናንተ ግን ሽማግሌዎች ናችሁ፤ ስለዚህም ሰጋሁ፤ እውቀቴን እገልጥላችሁ ዘንድ ፈራሁ።
- 7 ፤ እንደዚህም አልሁ። ዓመታት በተናገሩ ነበር፥ የዓመታትም ብዛት ጥቡብን ባስተማረኝ ነበር።

- 8 ፤ ነገር ግን በሰው ውስጥ መንፈስ አለ። ሁሉንም የሚችል የእምላክ እስትንፋስ ማስተዋልን ይሰጣል።
- 9 ፤ በዕድሜ ያረጁ ጠቢባን አይደሉም። ሽማግሌዎችም ፍርድን አያስተውሉም።
- 10 ፤ ስለዚህም። ስሙኝ፤ እኔ ደግሞ እውቀቴን እገልጥላችኋለሁ አልሁ።
- 11 ፤ እነሆ። ቃላቸውን በትዕግሥት ጠበቅሁ፤ የምትናገሩትን ነገር እስክትመረምሩ ድረስ፤ ብልሃታችሁን አዳመጥሁ።
- 12 ፤ እንዲሁም ልብ አደረግሁ፤ እነሆም። በእናንተ መካከል ኢየሱስን ያስረዳ። ወይም ለቃሉ የመለሰ የለም።
- 13 ፤ እናንተም። ጥቡብን እግኝተናል፤ እግዚአብሔር ነው እንጂ ሰው እያሸንፈውም እንዳትሉ ተጠንቀቁ።
- 14 ፤ እርሱ ግን ቃሉን በእኔ ላይ አልተናገረም፤ እኔም በንግግራችሁ አልመልስለትም።
- 15 ፤ እነርሱ ደነገጡ። ዳግመኛም አልመለሱም፤ የሚናገሩትንም አጡ።
- 16 ፤ እነርሱ አልተናገሩምና። ቆመው ዳግመኛ አልመለሱምና እኔ በትዕግሥት እጠብቃለሁን?
- 17 ፤ እኔ ደግሞ ፈንታዬን አመልሳለሁ። እውቀቴንም እገልጣለሁ፤
- 18 ፤ እኔ ቃል ተሞልቻለሁና። በውስጤም ያለ መንፈስ እስገድዶኛልና።
- 19 ፤ በተሐ ጠጅ እንደ ተሞላና ሊቀደድ እንደ ቀረበ አቁማዳ። ሊፈነዳ እንደማይችል እንደ ወይን ጠጅ አቁማዳ። እነሆ። እንጂቴ ሆነ።
- 20 ፤ ጥቂት እንድተነፍስ እናገራለሁ፤ ከንፈሬን ገልጮ አመልሳለሁ።
- 21 ፤ ለሰው ፊት ግን አላደላም፤ ሰውንም አላቈላምጥም።
- 22 ፤ በማቄላመጥ እናገር ዘንድ አላውቅምና፤ ያለዚያስ ፈጣሪዬ ፈጥኖ ከሕይወቴ ይለየኝ ነበር።

ምዕራፍ 33

- 1 ገር ግን። ኢየሱስ ሆይ። ንግግሬን እንድትሰማ። ቃሌንም ሁሉ እንድታደምጥ እለምንሃለሁ።
- 2 ፤ እነሆ። አፌን ከፍቻለሁ። እንደበቴም በትናጋዬ ተናግሮአል።
- 3 ፤ ቃሌ የልቤን ቅንነት ያወጣል፤ ከንፈሮቼም የሚያውቁትን በቅንነት ይናገራሉ።
- 4 ፤ የእግዚአብሔር መንፈስ ፈጠረኝ። ሁሉንም የሚችል የእምላክ እስትንፋስ ሕይወት ሰጠኝ።
- 5 ፤ ይቻልህ እንደ ሆነ መልስልኝ፤ ቃልህንም አዘጋጅተህ በፊቴ ቁም።
- 6 ፤ እነሆ። በእግዚአብሔር ፊት እኔ እንደ እንተ ነኝ፤ እኔ ደግሞ ከጭቃ የተፈጠርሁ ነኝ።
- 7 ፤ እነሆ። ግርማዬ አታስፈራህም እጄም አትከብድብህም።
- 8 ፤ በጆሮዬ ተናግረሃል። የቃልህንም ድምፅ ሰምቻለሁ። እንዲህም ብለሃል።
- 9 ፤ እኔ ያለ መተላለፍ ንጹሕ ነኝ፤ ያለ ነውር ነኝ። ኃጢአትም የለብኝም፤
- 10 ፤ እነሆ። ምክንያት እግኝቶብኛል። እንደ ጠላቱም ቁጥሮኛል፤
- 11 ፤ እግሬን በግንድ አጣበቀ። መንገዴንም ሁሉ ተመለከተ።
- 12 ፤ እነሆ። እንተ በዚህ ዳድቅ አይደለህም፤ እግዚአብሔር ከሰው ይበልጣል ብዬ አመልስልሃለሁ።
- 13 ፤ እንተ። ለቃሌ ሁሉ አይመልስልኝም ብለህ። ስለ ምን ከእርሱ ጋር ትከራከራለህ?
- 14 ፤ እግዚአብሔር በእንድ መንገድ በሌላም ይናገራል፤ ሰው ግን አያስተውለውም።
- 15 ፤ በሕልም። በሌሊት ራእይ። አፍላ እንቅልፍ በሰዎች ላይ ሲወድቅ። በአልጋ ላይ ተኝተው ሳሉ።
- 16 ፤ በዚያን ጊዜ የሰዎችን ጆሮ ይከፍታል። በተግሣዱም ያስደነግጣቸዋል።
- 17 ፤ ሰውን ከክፉ ሥራው ይመልሰው ዘንድ ከሰውም ትዕቢትን ይሰውር ዘንድ፤
- 18 ፤ ነፍሱን ከጉድጓድ። በሰይፍም እንዳይጠፋ ሕይወቱን ይጠበቃል።
- 19 ፤ ደግሞ በአልጋ ላይ በደቄ ይገሥጽዋል። አጥንቱንም ሁሉ ያደነዝዛል።
- 20 ፤ ሕይወቱም እንጀራን። ነፍሱም ጣፋጭ መብልን ትጠላለች።
- 21 ፤ ሥጋው እስከማይታይ ድረስ ይሰለስላል፤ ተሸፍኖ የነበረውም አጥንት ይገለጣል።
- 22 ፤ ነፍሱ ወደ ጉድጓዱ። ሕይወቱም ወደሚገድሉለት ቀርባለች።
- 23 ፤ የቀናውን መንገድ ለሰው ያስታውቀው ዘንድ። ከሺህ እንደ ሆኖ የሚተረጉም መልእክ ቢገኝለት።

- 24 ፤ እየራራለት። ቤዛ እግኝቻለሁና ወደ ጉድጓድ እንዳይወርድ እድነው ቢለው፥
- 25 ፤ ሥጋው እንደ ሕፃን ሥጋ ይለመልማል፤ ወደ ጉብዝናውም ዘመን ይመለሳል።
- 26 ፤ ወደ እግዚአብሔር ይጸልያል፥ እርሱም ሞገስን ይሰጠዋል ፊቱንም በደስታ ያሳየዋል፤ ለሰውም ጽድቁን ይመልስለታል።
- 27 ፤ እርሱም በሰው ፊት እየዘመረ። እኔ በድያለሁ፥ ቅኑንም አጣምሜአለሁ፤ የሚገባኝንም ብድራት አልተቀበልሁም፤
- 28 ፤ ነፍሴ ወደ ጉድጓድ እንዳትወርድ እድጥለታል፥ ሕይወቴም ብርሃንን ታያለች ይላል።
- 29 ፤ እግዚአብሔር ይህን ሁሉ ሁለት ጊዜና ሦስት ጊዜ ከሰው ጋር ያደርጋል፤
- 30 ፤ ይህም ነፍሱን ከጉድጓድ ይመልስ ዘንድ፥ በሕያዋንም ብርሃን ያበራ ዘንድ ነው።
- 31 ፤ ኢዮብ ሆይ፥ እድምጥ፥ እኔንም ስማ፤ ዝም በል፥ እኔም እናገራለሁ።
- 32 ፤ ነገር ቢኖርህ መልስልኝ፤ ትጽድቅ ዘንድ እወድዳለሁና ተናገር።
- 33 ፤ ያለዚያም እኔን ስማ፤ ዝም በል፥ እኔም ጥበብን አስተምርሃለሁ።

ምዕራፍ 34

ኤሊሁም ደግሞ መለሰ፥ እንዲህም አለ።

- 2 ፤ እናንተ ጥበበኞች፥ ቃሌን ስሙ፤ እናንተም አዋቂዎች፥ ወደ እኔ እድምጡ።
- 3 ፤ ትናጋ መብልን እንደሚቀምስ፥ ጆሮ ቃልን ትለያለችና።
- 4 ፤ ቅን የሆነውን ነገር እንምረጥ፤ መልካሙንም ነገር በመከከላችን እንወቅ።
- 5 ፤ ኢዮብ። እኔ ጻድቅ ነኝ፥ እግዚአብሔር ግን ፍርዴን አስወገደ፤
- 6 ፤ ምንም እውነተኛ ብሆን እንደ ውሸተኛ ተቈጠርሁ፤ ምንም ባልበድል ቀኅሌ የማይፈወስ ነው ብሎአል።
- 7 ፤
- 8 ፤
- 9 ፤ ኢዮብም። በእግዚአብሔር መደሰት ለሰው ምንም አይጠቅምም ብሎአልና ከበደለኞች ጋር የሚተባበር፥ ክፉ ከሚያደርጉስ ጋር የሚሄድ፥ መሳለቅን እንደ ውኃ የሚጠጣት እንደ ኢዮብ ያለ ሰው ማን ነው?
- 10 ፤ ስለዚህ እናንተ አእምሮ ያላችሁ ሰዎች፥ ስሙኝ፤ ክፉትን ያደርግ ዘንድ ከእግዚአብሔር፥ በደልንም ይሠራ ዘንድ ሁሉን ከሚችል እምላክ ይራቅ።
- 11 ፤ ለሰው ሥራውን ይመልስለታል፥ ሰውም እንደ መንገዱ ያገኝ ዘንድ ያደርጋል።
- 12 ፤ በእውነት እግዚአብሔር ክፉ አይሠራም፥ ሁሉንም የሚችል እምላክ ፍርድን ጠማማ አያደርግም።
- 13 ፤ ምድርን አደራ የሰጠው ማን ነው? ዓለምንስ ሁሉ በእርሱ ላይ ያኖረ ማን ነው?
- 14 ፤ እርሱ ልቡን ወደ ራሱ ቢመልስ፥ መንፈሱንና እስትንፋሱን ወደ ራሱ ቢሰበስብ፥
- 15 ፤ ሥጋ ለባሽ ሁሉ በእንድነት ይጠፋል፥ ሰውም ወደ አፈር ይመለሳል።
- 16 ፤ አስተዋይ ብትሆን ይህን ስማ፤ የንግግሬንም ቃል አድመጥ።
- 17 ፤ በውኑ ጽድቅን የሚጠላ ይሠለጥናልን? ጻድቅና ኃያል የሆነውን በደለኛ ታደርገዋለህን?
- 18 ፤ ማንም ሰው ንጉሡን። በደለኛ ነህ፥ መኳንንቱንም። ክፉዎች ናችሁ ይላልን?
- 19 ፤ እነርሱ ሁሉ የእጁ ሥራ ናቸውና በአለቆች ፊት አያደላም፥ ባለጠጋውንም ሰው ከድሀው ይበልጥ አይመለከትም።
- 20 ፤ እነርሱ በመንፈቀ ሌሊት በድንገት ይሞታሉ፤ ሕዝቡ ተንቀጥቅጦ ያልፋል፥ ኃያላንም ያለ እጅ ይነጠቃሉ።
- 21 ፤ ዓይኖቹ በሰው መንገድ ላይ ናቸው፥ እርምጃውንም ሁሉ ያያል።
- 22 ፤ ኃጢአትን የሚሠሩ ይሰወሩበት ዘንድ ጨለማ ወይም የሞት ጥላ የለም።
- 23 ፤ ሰው በእግዚአብሔር ፊት ለመፈራረድ እንዲመጣ ጊዜ አይወሰንለትም።
- 24 ፤ ታላላቆችን ያለ ምርመራ ይሰባበራል፥ በእነርሱም ፋንታ ሌሎችን ያቆማል።
- 25 ፤ ሥራቸውን ያውቃል፤ እንዲደቅቁም በሌሊት ይገለባብጣቸዋል።
- 26 ፤ ሰዎች እያዩ እንደ ክፉዎች ይመታቸዋል፤

27 ፤

28 ፤ የድሀውን ልቅሶ ወደ እርሱ ያደርሱ ዘንድ፥ እርሱም የችግረኛውን ድምፅ ይሰማ ዘንድ፥ እርሱን ከመከተል ፈቀቅ ብለዋልና፥ ከመንገዱም ሁሉ እንዱን አልተመለከቱምና።

29 ፤ በሕዝብ ወይም በሰው ዘንድ ቢሆን፥ እርሱ ቢያሳርፍ የሚፈርድ ማን ነው? ፊቱንስ ቢሰውር የሚያየው ማን ነው?

30 ፤ ይህም ዝንጉ ሰው እንዳይነግሥ፥ ሕዝቡም የሚያጠምድ እንዳይኖር ነው።

31 ፤ እግዚአብሔርን። እኔ ሳልበድል ቅጣት ተቀበልሁ፤

32 ፤ የማላየውን ነገር እንተ አስተምረኝ፤ ኃጢአትንም ሠርቼ እንደ ሆነ፥ ደግሜ አልሠራም የሚለው ማን ነው?

33 ፤ በውኑ እንተ ጥለኸዋልና ፍዳው እንተ እንደምትወድደው ይሆናልን? እንተ ትመርጣለህ እንጂ እኔ አይደለሁም፤ ስለዚህ የምታውቀውን ተናገር።

34 ፤ የሚሰሙኝ ጥበበኞች ሁሉ፥ አስተዋዮችም እንዲህ ይሉኛል።

35 ፤ ኢዮብ ያለ እውቀት ተናግሮአል፥ ቃሉም በአእምሮ አይደለችም።

36 ፤ ኢዮብ እስከ ፍጻሜ ድረስ ምንው በተፈተነ ኖሮ! እርሱ እንደ ክፉዎች መልሶአልና፤

37 ፤ በኃጢአቱም ላይ ዓመፅን ጨምሮአልና፥ በእኛም መካከል በእጁ ያጨበጭባልና፥ ቃልንም በእግዚአብሔር ላይ ያበዛልና።

ምዕራፍ 35

ኤሊሁም ደግሞ መለሰ እንዲህም አለ።

2 ፤ ይህ ጽድቅ እንደ ሆነ ታስባለህን? ወይስ። በእግዚአብሔር ፊት እኔ ጻድቅ ነኝ ትላለህን?

3 ፤ እንተ። ምን ጥቅም አለህ? ኃጢአት ሠርቼ ከማግኘው ይልቅ ኃጢአት ባልሠራ ኖሮ ምን አጠቀማለሁ? ብለህ ጠይቀሃልና።

4 ፤ እኔ ለአንተና ከአንተ ጋር ላሉ ለባልንጀሮችህ እመልሳለሁ።

5 ፤ ዓይኖችህን ወደ ሰማይ እቅንተህ እይ፤ ከአንተም ከፍ ከፍ ያሉትን ደመናት ተመልከት።

6 ፤ ኃጢአት ብትሠራ ምን ትጐዳለህ? መተላለፍህስ ቢበዛ ምን ታደርገዋለህ?

7 ፤ ጻድቅስ ብትሆን ምን ትሰጠዋለህ? ወይስ ከእጅህ ምንን ይቀበላል?

8 ፤ እንደ አንተ ያለውን ሰው ክፉትህ ይጐዳዋል፤ ለሰውም ልጅ ጽድቅህ ይጠቅመዋል።

9 ፤ ከግፍ ብዛት የተነሣ ሰዎች ይጮኻሉ፤ ከኃያላንም ከንድ የተነሣ ለእርዳታ ይጠራሉ።

10 ፤

11 ፤ ነገር ግን። በሌሊት መዝሙርን የሚሰጥ፥ ከምድርም እንስሶች ይልቅ የሚያስተምረን ከሰማይም ወፎች ይልቅ ጥበበኞች የሚያደርገን፤ ፈጣሪዬ እግዚአብሔር ወዴት ነው? የሚል የለም።

12 ፤ በዚያ ስለ ክፉ ሰዎች ትዕቢት ይጮኻሉ፥ እርሱ ግን አይመልስላቸውም።

13 ፤ በእውነት እግዚአብሔር ከንቱ ነገርን አይሰማም፥ ሁሉን የሚችል አምላክም አይመለከተውም፤

14 ፤ ይልቁንም። አላየውም፤ ነገሩ በእርሱ ፊት ነው፥ እኔም አጠብቀዋለሁ ስትል።

15 ፤ አሁን ግን በቀጣው አልጐብኝምና። በኃጢአት እጅግ አያስብም ትላለህ።

16 ፤ ስለዚህ ኢዮብ እፋን በከንቱ ይከፍታል፥ ያለ እውቀትም ቃሉን ያበዛል።

ምዕራፍ 36

ኤሊሁም ደግሞ መለሰ እንዲህም አለ።

2 ፤ ገና ስለ እግዚአብሔር የሚነገር አለኝና ጥቂት ቆየኝ፥ እኔም አስታውቅሃለሁ።

3 ፤ እውቀቴን ከሩቅ አመጣለሁ፥ ፈጣሪዬንም። ጻድቅ ነው አላለሁ።

4 ፤ ቃሌ በእውነት ያለ ሐሰት ነው፤ በእውቀትም ፍጹም የሆነ ከአንተ ጋር አለ።

5 ፤ እነሆ፥ እግዚአብሔር ኃያል ነው፥ ማንንም አይንቅም፤ እርሱም በማስተዋል ብርታት ኃያል ነው።

- 6 ፤ እርሱ የበደለኞችን ሕይወት እያድንም፤ ለችግረኞች ግን ፍርዱን ይሰጣል።
- 7 ፤ ዓይኑን ከዳድቃን ላይ እያርቅም፤ ለዘላለምም ከነገሥታት ጋር በዙፋን ላይ ያስቀምጣቸዋል፤ እነርሱም ከፍ ከፍ ይላሉ።
- 8 ፤ በሰንሰለት ቢታሰሩ፤ ወይም በችግር ገመድ ቢጠመዱ፤
- 9 ፤ ሥራቸውንና መተላለፋቸውን በትዕቢትም እንዳደረጉ ይናገራቸዋል።
- 10 ፤ ጆሮአቸውን ለተግሣጽ ይከፍተዋል፤ ከኃጢአትም ይመለሱ ዘንድ ያዝዛቸዋል።
- 11 ፤ ቢሰሙ ቢያገለግሉትም፤ ዕድሜአቸውን በልማት፤ ዘመናቸውንም በተድላ ይፈጽማሉ።
- 12 ፤ ባይሰሙ ግን በሰይፍ ይጠፋሉ፤ ያለ እውቀትም ይሞታሉ።
- 13 ፤ ዝንጉዎች ግን ቊጣን ያዘጋጃሉ፤ እርሱም ባሰራቸው ጊዜ እይጮኹም።
- 14 ፤ በሕፃንነታቸው ሳሉ ይሞታሉ፤ ሕይወታቸውም በሰዶማውያን መካከል ይጠፋል።
- 15 ፤ የተቸገረውን በችግሩ ያድነዋል፤ በመከራም ጆሮአቸውን ይገልጣል።
- 16 ፤ እንዲሁም እንተን ከመከራ ችግር ወደሌለበት ወደ ሰፊ ስፍራ በወሰደህ ነበር፤ በማዕድህ ላይ የተዘጋጀውም ስብ በሞላበት ነበር።
- 17 ፤ እንተ ግን በበደለኞች ፍርድ የተሞላህ ነህ፤ ስለዚህ ፍርድና ብዬን ይይዝሃል።
- 18 ፤ ቊጣ ለስድብ እያታልልህ፤ የማማለጃም ብዛት ፈቀቅ እያድርግህ።
- 19 ፤ ባለጠግነትህ የኃይልህም ብርታት ሁሉ ያለ ችግር እንድትሆን ሊረዳህ ይችላልን?
- 20 ፤ ወገኖች ከስፍራቸው የሚወጡበትን ሌሊት አትመኝ።
- 21 ፤ ከመከራ ይልቅ ይህን መርጠሃልና ኃጢአትን እንዳትመለከት ተጠንቀቅ።
- 22 ፤ እነሆ፤ እግዚአብሔር በኃይሉ ከፍ ያለውን ነገር ያደርጋል፤ እንደ እርሱስ ያለ እስተማሪ ማን ነው?
- 23 ፤ መንገዱን ማን እዘዘለት? ወይስ። ኃጢአትን ሠርተሃል የሚለው ማን ነው?
- 24 ፤ ሰዎች የዘመሩትን ሥራውን ታኩብር ዘንድ እስብ።
- 25 ፤ ሰዎች ሁሉ ተመልክተውታል፤ ሰውም ከሩቅ ያየዋል።
- 26 ፤ እነሆ፤ እግዚአብሔር ታላቅ ነው፤ እኛም እናውቀውም። የዘመኑም ቊጥር እይመረመርም።
- 27 ፤ የውኃውን ነጠብጣብ ወደ ላይ ይስባል፤ ዝናብም ከጉም ይንጠባጠባል፤
- 28 ፤ ደመናት ያዘንባሉ፤ በሰዎችም ላይ ቡብዙ ያንጠባጥባሉ።
- 29 ፤ የደመናውንም መዘርጋት፤ የማደረጃውንም ነጐድዳድ የሚያስተውል ማን ነው?
- 30 ፤ እነሆ፤ በዙሪያው ብርሃኑን ይዘረጋል፤ የባሕሩንም ጥልቀት ይከድናል።
- 31 ፤ በእነዚህ በእሕዛብ ላይ ይፈርዳል፤ ብዙም ምግብ ይሰጣል።
- 32 ፤ እጆቹን ቡብርሃን ይሰውራል፤ በጠላቱም ላይ ይወጣ ዘንድ ያዝዘዋል፤
- 33 ፤ የነጐድዳድ ድምፅ ስለ እርሱ ይናገራል፤ እንስሶችም ደግሞ ስለሚመጣው ውሽንፍር ይጮኻሉ።

ምዕራፍ 37

ስለዚህም ልቤ ተንቀጠቀጠ፤ ከስፍራውም ተንቀሳቀሰ።

- 2 ፤ የድምፁን መትመም ስሙ፤ ከእፉም የሚወጣውን ጉርምርምታ እድምጡ።
- 3 ፤ እርሱን ወደ ሰማያት ሁሉ ታች፤ ብርሃኑንም ወደ ምድር ዳርቻ ይሰድዳል።
- 4 ፤ በስተ ኋላው ድምፅ ይጮኻል፤ በግርማውም ድምፅ ያንጐደጉዳል፤ ድምፁም በተሰማ ጊዜ መብረቁን እይከለክልም።
- 5 ፤ እግዚአብሔር በድምፁ ድንቅኛ ያንጐደጉዳል፤ እኛም የማናስተውለውን ታላቅ ነገር ያደርጋል።
- 6 ፤ በረዶውንና ውሽንፍሩን ብርቱንም ዝናብ። በምድር ላይ ውደቄ ይላል።
- 7 ፤ ሰው ሁሉ ሥራውን ያውቅ ዘንድ የሰውን ሁሉ እጅ ያትማል።
- 8 ፤ እውሬዎቹም ወደ ጫካው ይገባሉ፤ በዋሾቻቸውም ይቀመጣሉ።
- 9 ፤ ከተሰወረ ማደረጃውም ዐውሎ ነፋስ፤ ከሰሜንም ብርድ ይወጣል።

- 10 ፤ ከእግዚአብሔር እስትንፋስ ውርጭ ተሰጥቶአል፤ የውጥኞችም ስፋት ይጠብባል።
- 11 ፤ የውኃውንም ሙላት በደመና ላይ ይጭናል፤ የብርሃኑንም ደመና ይበቃትናል፤
- 12 ፤
- 13 ፤ ለተግሣጽ ወይም ለምድሩ ወይም ለምሕረት ቢሆን፤ ሰው በሚኖርበት ዓለም ላይ ያዘዘውን ሁሉ ያደርግ ዘንድ ፈቃዱ ወደ መራሹ ይዘራል።
- 14 ፤ ኢዮብ ሆይ፥ ይህን ስማ፤ ቁም፥ የእግዚአብሔርንም ተአምራት አስብ።
- 15 ፤ በውኑ እግዚአብሔር እንዴት እንደሚያዝዛቸው፥ የደመናውንም ብርሃን እንዴት እንደሚያበራ አውቀሃልን?
- 16 ፤ ወይስ የደመናውን ሚዛን፥ ወይስ በእውቀት ፍጹም የሆነውን ተአምራት አውቀሃልን?
- 17 ፤ በደቡብ ነፋስ ምድር ጸጥ ባለች ጊዜ፥ ልብስህ የሞቀች እንተ ሆይ፥
- 18 ፤ እንደ ቀለጠ መስተዋት ብርቱ የሆኑትን ሰማያት ከእርሱ ጋር ልትዘረጋ ትችላለህን?
- 19 ፤ እኛ ከጨለማ የተነሣ በሥርዓት መናገር እንችልምና የምንለውን አስታውቀን።
- 20 ፤ ማንም በእርሱ ላይ ቢናገር ፈጽሞ ይዋጣልና እኔ እናገር ዘንድ ብወድድ ሰው ይነግረዋልን?
- 21 ፤ አሁንም ነፋስ አልፎ ካጠራቸው በኋላ፥ ሰው በሰማያት የሚበራውን ብርሃን ሊመለከት አይችልም።
- 22 ፤ ከሰማን ወርቅ የሚመስል ጌጠኛ ብርሃን ይወጣል፤ በእግዚአብሔር ዘንድ የሚያስፈራ ግርማ አለ።
- 23 ፤ ሁሉን የሚችል አምላክን እናገኝ ዘንድ እንችልም፤ በኃይል ታላቅ ነው፤ በፍርድና በጽድቅም አያስጨንቅም።
- 24 ፤ ስለዚህ ሰዎች ይፈሩታል፤ በልባቸውም ጠቢባን የሆኑትን ሁሉ አይመለከትም።

ምዕራፍ 38

እግዚአብሔርም በዐውሎ ነፋስ ውስጥ ሆኖ ለኢዮብ መለሰ እንዲህም አለ።

- 2 ፤ ያለ እውቀት በሚነገር ቃል ምክርን የሚያጫልም ይህ ማነው?
- 3 ፤ እንግዲህ እንደ ሰው ወገብህን ታጠቅ፤ እጠይቅሃለሁ፥ እንተም ተናገረኝ።
- 4 ፤ ምድርን በመሠረትሁ ጊዜ እንተ ወዴት ነበርህ? ታስተውል እንደ ሆንህ ተናገር።
- 5 ፤ ብታውቅስ መሠራሪያዋን የወሰነ፥ በላይዋስ የመለኪያ ገመድ የዘረጋ ማን ነው?
- 6 ፤
- 7 ፤ እጥቢያ ኮከቦች በአንድነት ሲዘምሩ፥ የእግዚአብሔርም ልጆች ሁሉ እልል ሲሉ፥ መሠረቶችዋ በምን ላይ ተተክለው ነበር? የማዕዘንዋንስ ድንጋይ ያቆመ ማን ነው?
- 8 ፤ ከማኅፀን እንደሚወጣ በወጣ ጊዜ ባሕርን በመዝጊያዎች የዘጋ ማን ነው?
- 9 ፤ ደመናውን ለልብሱ፥ ጨለማንም ለመጠቅለያው አደረግሁ፤
- 10 ፤ ድንበሩን በዙሪያው አድርጌ፥ መወርወሪያዎቼንና መዝጊያዎቼን አኑሬ።
- 11 ፤ እስከዚህ ድረስ ድረሺ፥ አትለፊ፤ በዚህም ለትዕቢተኛው ማዕበልሽ ገደብ ይሁን አልሁ።
- 12 ፤
- 13 ፤ የምድርን ዳርቻ ይይዝ ዘንድ፥ ከእርስዋም በደለኞች ይናወጡ ዘንድ፥ በውኑ ከተወለድህ ጀምሮ ማለዳን አዝዘሃልን? ለወግታም ስፍራውን አስታወቀኸዋልን?
- 14 ፤ ጭቃ ከማኅተም በታች እንደሚለወጥ እንዲሁ እርስዋ ትለወጣለች፤ ነገርም ሁሉ እንደ ልብስ ተቀልሞአል።
- 15 ፤ ከበደለኞች ብርሃናቸው ተከልክሎአል፥ ከፍ ያለውም ክንድ ተሰብሮአል።
- 16 ፤ ወደ ባሕር ምንጭን ውስጥ ገብተሃልን? በቀላዩስ መሠረት ውስጥ ተመላልሰሃልን?
- 17 ፤ የሞት በሮች ተገልጠውልሃልን? የሞትንስ ጥላ ደጆች አይተሃልን?
- 18 ፤ ምድርንስ በስፋትዋ አስተውለሃታልን? ሁሉን አውቀህ እንደ ሆነ ተናገር።
- 19 ፤
- 20 ፤ ወደ ዳርቻው ትነዳው ዘንድ፥ ወደ ቤቱም የሚያደርሰውን ጐዳና ታውቅ ዘንድ፥ የብርሃን መኖሪያ መንገድ የት ነው? የጨለማውስ ቦታ ወዴት አለ?
- 21 ፤ በዚያን ጊዜ ተወልደህ ነበርና፥ የዕድሜህም ቍጥር ብዙ ነውና፤ በእውነት እንተ ሳታውቅ እትቀርም።

- 22 ፤ በውኑ ወደ በረዶው ቤተ መዛግብት ገብተሃልን? የበረዶውን ቅንጣት ቤተ መዛግብት አይተሃልን?
- 23 ፤ ይኸውም ለመከራ ጊዜ ለሰልፍና ለጦርነት ቀን የጠበቅሁት ነው።
- 24 ፤ ብርሃንን በምን መንገድ ይከፈላል? የምሥራቅን ነፋስ በምድር ላይ እንዴት ይበተናል?
- 25 ፤
- 26 ፤ ባድማውንና ውድማውን እንዲያጠግብ፥
- 27 ፤ ሣሩንም እንዲያበቅል፥ ማንም በሌለባት ምድር ላይ፥ ሰውም በሌለባት ምድር በዳ ላይ ዝናብን ያዘንብ ዘንድ፥ ለፈሳሹ ውኃ መንደልደያውን፥ ወይስ ለሚያንጐደጐድ መብረቅ መንገድን ያበጁ ማን ነው?
- 28 ፤ በውኑ ለዝናብ አባት አለውን? ወይስ የጠልን ነጠብጣብ የወለደ ማን ነው?
- 29 ፤ በረዶስ ከማን ማኅፀን ወጣ? የሰማዩንን እመዳይ ማን ወለደው?
- 30 ፤ ውጥች እንደ ድንጋይ ጠነከሩ፥ የቀላዩም ፊት ረግቶ አል።
- 31 ፤ በውኑ የሰባቱን ከዋክብት ዘለላ ታስር ዘንድ፥ ወይስ ኦሪዮን የሚባለውን ኮከብ ትፈታ ዘንድ ትችላለህ?
- 32 ፤ ወይስ ማዛሮት የሚባሉትን ከዋክብት በጊዜያቸው ታወጣ ዘንድ፥ ወይስ ድብ የሚባለውን ኮከብ ከልጆቹ ጋር ትመራ ዘንድ ትችላለህ?
- 33 ፤ የሰማይን ሥርዓት ታውቃለህ? በምድርስ ላይ እንዲሠለጥን ልታደርግ ትችላለህ?
- 34 ፤ የውጥች ብዛት ይሸፍንህ ዘንድ ቃልህን ወደ ደመናት ታነሣ ዘንድ ትችላለህ?
- 35 ፤ መብረቆች ሄደው። እነሆ፥ እዚህ አለን ይሉህ ዘንድ ልትልካቸው ትችላለህ?
- 36 ፤ በውስጡስ ጥበብን ያኖረ፥ ለሰውስ ልብ ማስተዋልን የሰጠ ማን ነው?
- 37 ፤
- 38 ፤ የሰማይን ደመና በጥበቡ ሊቁጥር የሚችል ማን ነው? ትቢያ በተበጠበጠ ጊዜ፥ ዓሎቹም በተጣበቁ ጊዜ፥ የሰማይን ረዋት ሊያዘነብል የሚችል ማን ነው?
- 39 ፤
- 40 ፤ በዋሽቻቸው ውስጥ ተጋድመው፥ በጫካም ውስጥ እድብተው ሳሉ፥ ለአንበሳይቱ አደን ታድናለህ?
- የልጆችዋን ነፍስ ታጠግብ ዘንድ ትችላለህ?
- 41 ፤ ልጆቹ ወደ እግዚአብሔር ሲጮኹ፥ የሚበሉትም አጥተው ሲቅበዘበዙ፥ ለቀሩ መብልን የሚሰጠው ማን ነው?

ምዕራፍ 39

የበረሃ ፍየል የምትወልድበትን ጊዜ ታውቃለህ? ዋላይቱስ የምታምጥበትን ጊዜ ትመለከታለህ?

- 2 ፤ እርስዋ የምትፈጽመውንን ወራት ትቁጥራለህ? የምትወልድበትን ጊዜ ታውቃለህ?
- 3 ፤ ይንበረከካሉ፥ ልጆቻቸውንም ይወልዳሉ፥ ከምጣቸውም ያርፋሉ።
- 4 ፤ ልጆቻቸው ይጠነክራሉ፥ በሜዳም ያድጋሉ፤ ይወጣሉ፥ ወደ እነርሱም እይመለሱም።
- 5 ፤ የሜዳውስ አህያ እርነት ማን አወጣው? የበረሃውን አህያ ከእስራቱ ማን ፈታው?
- 6 ፤ በረሃውን ለእርሱ ቤት አድርጌ ሰጠሁት፤ መኖሪያውም በጩው ምድር ነው።
- 7 ፤ በከተማ ውኪታ ይዘብታል፤ የነጂውን ጩኸት አይሰማም።
- 8 ፤ ተራራውን እንደ መሰምርያው ይመለከተዋል፥ ለምለሙንም ሁሉ ይፈልጋል።
- 9 ፤ ጐሽ ያገለግልህ ዘንድ ይታዘዛልን? ወይስ በግርግምህ አጠገብ ያድራልን?
- 10 ፤ ጐሽ ይተልምልህ ዘንድ ትጠምደዋለህ? ወይስ ከአንተ በኋላ በእርሻ ላይ ይጐለጉላልን?
- 11 ፤ ጐልበቱስ ብርቱ ስለ ሆነ ትታመነዋለህ? ተግባርህን ለእርሱ ትተዋለህ?
- 12 ፤ ዘርህንን ይመልስልህ ዘንድ፥ በአውድማህን ያከማችልህ ዘንድ ትታመነዋለህ?
- 13 ፤ የሰጐን ከንፍ በደስታ ይንቀሳቀሳል፤ ነገር ግን ከንፉና ላባው ጭምተኛ ነውን?
- 14 ፤ እንቁላልዋን በመሬት ላይ ትተዋለች፥ በአፈርም ውስጥ ታሞቀዋለች፤
- 15 ፤ እግር ይሰብረው ዘንድ፥ የምድረ በዳም አውሬ ይረግጠው ዘንድ ትረሳለች።
- 16 ፤ የእርስዋ እንዳልሆኑ በልጆችዋ ትጫክናለች። በከንቱም ብትሠራ አትፈራም፤

- 17 ፤ እግዚአብሔር ጥቡብን ከእርስዎ ከልክሎአልና፥ ማስተዋልንም አልሰጣትምና።
- 18 ፤ ወደ ላይ ከፍ ከፍ ስትል በፈረስና በፈረሰኛው ትሳለቃለች።
- 19 ፤ ለፈረስ ጉልበቱን ሰጥተኸዋልን? እንገቱንስ ጋማ አልብሰኸዋልን?
- 20 ፤ እንደ እንበጣስ አፈናጠርኸውን? የማንከራፋቱ ክብር የሚያስፈራ ነው።
- 21 ፤ በኮቲው በሸለቆው ውስጥ ይገደፍራል፥ በጉልበቱም ደስ ይለዋል፤ ሰይፍም የታጠቁትን ለመገናኘት ይወጣል።
- 22 ፤ በፍርሃት ላይ ይስቃል፥ እርሱም አይደነግጥም፤ ከሰይፍም ፊት አይመለስም።
- 23 ፤ በእርሱ ላይ የፍላጻ ኮረጃና ብልጭልጭ የሚል ጦር ሰላጢንም ያንኳኳሉ።
- 24 ፤ በጭካኔና በቀላጣ መሬትን ይውጣል፤ የመለከትም ድምፅ ቢሰማ አይቆምም።
- 25 ፤ የመለከትም ድምፅ ሲሰማ። እሰይ! ይላል፤ ከሩቅ ሆኖ ሰልፍንና የአለቆቹን ጩኸት፥ የሠራዊቱንም ውክታ ያሸታል።
- 26 ፤ በውኑ ከጥብብህ የተነሣ ጭልፊት ያንዣብባልን? ወይስ ከንፎቹን ወደ ደቡብ ይዘረጋልን?
- 27 ፤ በአፍህ ትእዛዝ ንስር ከፍ ከፍ ይላልን? ቤቱንስ በእርያም ላይ ያደርጋልን?
- 28 ፤ በገደል ላይ ይኖራል፤ በገደሉ ገመገምና በጥጉ ያድራል።
- 29 ፤ በዚያም ሆኖ የሚነጥቀውን ይገብኛል፤ ዓይኑም በሩቅ ትመለከታለች።
- 30 ፤ ጫጮቶቹም ደም ይጠጣሉ፤ በድንባለባትም ስፍራ እርሱ በዚያ አለ።

ምዕራፍ 40

እግዚአብሔርም መለሰ ኢየሱስንም እንዲህ አለው።

- 2 ፤ በውኑ የሚከራከር ሰው ሁሉን ከሚችል አምላክ ጋር ይከራከራልን? ከእግዚአብሔር ጋር የሚዋቀስ እርሱ ይመልስለት።
- 3 ፤ ኢየሱስም መለሰ እግዚአብሔርንም እንዲህ አለው።
- 4 ፤ እነሆ፥ እኔ ወራዳ ሰው ነኝ፤ የምመልስልህ ምንድር ነው? እጄን በአፌ ላይ እጭናለሁ።
- 5 ፤ እንደ ጊዜ ተናገርሁ፥ አልመልስምም፤ ሁለተኛ ጊዜም፥ ከእንግዲህ ወዲህ አልናገርም።
- 6 ፤ እግዚአብሔርም በወውሎ ነፋስ ውስጥ ሆኖ ለኢየሱስ መለሰ እንዲህም አለ።
- 7 ፤ እንግዲህ እንደ ወንድ ወገብህን ታጠቅ፤ እጠይቅሃለሁ፥ እንተም ተናገረኝ።
- 8 ፤ በውኑ ፍርዴን ታፈርሳለህን? እንተስ ጻድቅ ትሆን ዘንድ በእኔ ትፈርዳለህን?
- 9 ፤ እንደ እግዚአብሔር ከንድ ያለ ከንድ አለህን? ወይስ እንደ እርሱ ባለ ድምፅ ታንገደጉዳለህን?
- 10 ፤ በታላቅነትና በልዕልና ተላበስ፤ በክብርና በግርማም ተገናጽፍ።
- 11 ፤ የቀላጣህን ፈሳሽ አፍስስ፤ ትዕቢተኛውንም ሁሉ ተመልክተህ አዋርደው።
- 12 ፤ ትዕቢተኛውንም ሁሉ ተመልከት፥ ዝቅ ዝቅም አድርገው፤ በደለኞችንም ወዲያውኑ እርገጣቸው።
- 13 ፤ በአፈር ውስጥ በእንድነት ሰውራቸው፤ በተሸሸገም ስፍራ ፊታቸውን ሸፍን።
- 14 ፤ በዚያን ጊዜም ቀኝ እጅህ ታድንህ ዘንድ እንድትችል እኔ ደግሞ እመሰክርልሃለሁ።
- 15 ፤ ከእንተ ጋር የሠራሁትን ጉማሬ፥ እስኪ፥ ተመልከት፤ እንደ በሬ ሣር ይበላል።
- 16 ፤ እነሆ፥ ብርታቱ በወገቡ ውስጥ ነው፤ ኃይሉም በሆዱ ጅማት ውስጥ ነው።
- 17 ፤ ጅራቱን እንደ ጥድ ዛፍ ያወዛውዛል፤ የወርቁ ጅማት የተገባነገባነ ነው።
- 18 ፤ አጥንቱ እንደ ናስ አገዳ ነው፤ አካላቱ እንደ ብረት ዘንጎች ናቸው።
- 19 ፤ እርሱ የእግዚአብሔር ፍጥረት አውራ ነው፤ ሠራውም ሰይፉን ሰጠው።
- 20 ፤ የሚዳ እንስሶች ሁሉ የሚጫወቱበት ተራራ ምግብን ያበቅልለታል።
- 21 ፤ ጥላ ካለው ዛፍ በታች፥ በደንገልና በረገረግ ውስጥ ይተኛል።
- 22 ፤ ጥላ ያለው ዛፍ በጥላው ይሰውረዋል፤ የወንዝ እኻያ ዛፎች ይከብቡታል።
- 23 ፤ እነሆ፥ ወንዙ ቢገባርፍ አይደነግጥም፤ የርዳኖስም እስከ እፋ ድረስ ቢፈስስ እርሱ ይተማመናል።

- 24 ፤ ዓይኖቼ እያዩ ይያዛልን? እፍንጫውስ በወጥመድ ይበሳልን?
- 25 ፤ በውኑ እዘውን በመቃጥን ታወጣለህን? ምላሱንስ በገመድ ታስረዋለህን?
- 26 ፤ ወይስ ስናጋ በእፍንጫው ታደርጋለህን? ወይስ በችንካር ጉንጩን ትበሳለህን?
- 27 ፤ በውኑ ወደ እንተ እጅግ ይለምናልን? በጣፈጠስ ቃል ይናገርሃልን?
- 28 ፤ በውኑ ከእንተ ጋር ቃል ኪዳን ይገባልን? ወይስ ለዘላለም ባሪያ ታደርገዋለህን?
- 29 ፤ ከወፍ ጋር እንደምትጫወት ከእርሱ ጋር ትጫወታለህን? ወይስ ለሴት ባሪያዎችህ ታስረዋለህን?
- 30 ፤ አጥማጆች በእርሱ ይከራከራሉን? ወይስ ነጋዴዎች ያካፍሉታልን?
- 31 ፤ በውኑ ቁርባኑን በጭሬ፥ ራሱንስ በዓሣ ጦር ትሞላለህን?
- 32 ፤ እጅህን በላዩ ጫን፤ ሰልፉን እስብ፥ እንግዲህም አትድገም።

ምዕራፍ 41

እነሆ፥ ተስፋው ከንቱ ነው፤ ያየው ሁሉ ስንኳ በፊቱ ይዋረዳል።

- 2 ፤ ያንቀሳቅሰውም ዘንድ የሚደፍር የለም፤ እንግዲህ በፊቱ መቆም የሚችል ማን ነው?
- 3 ፤ እመልስለትስ ዘንድ መጀመሪያ የሰጠኝ ማን ነው? ከሰማይ ሁሉ በታች ያለው ገንዘቤ ነው።
- 4 ፤ ስለ አካላቱና ስለ ብርቱ ኃይሉ፥ ስለ መልካም ሰውነቱ ዝም አልልም።
- 5 ፤ የውጪ ልብሱን ማን ይገፋል? በጥንድ መንጋጋውስ ውስጥ ማን ይገባል?
- 6 ፤ የፊቱንስ ደጆች የሚከፍት ማን ነው? በጥርሶቹ ዙሪያ ግርማ አለ።
- 7 ፤ ቅርፊቶቹ ጠንካራ ስለ ሆኑ እርሱ ትዕቢተኛ ነው፤ በጠባብ ማተሚያ እንደ ታተመ ናቸው።
- 8 ፤ እርስ በርሳቸው የተቀራረቡ ናቸውና ነፋስ በመካከላቸው መግባት አይችልም።
- 9 ፤ እርስ በርሳቸው የተገጣጠሙ ናቸው፤ እስከማይለያዩም ድረስ ተያይዘዋል።
- 10 ፤ እንጥሽታው ብልጭታ ያወጣል፥ ዓይኖቹም እንደ ወገገታ ናቸው።
- 11 ፤ ከእፉ ፋናዎች ይወጣሉ፥ የእሳትም ፍንጣሪ ይረጫል።
- 12 ፤ እንደ ፈላ ድስትና እንደሚቃጠል ሽምብቆ ከእንፍንጫው ጢስ ይወጣል።
- 13 ፤ እስትንፋሱ ከሰልን ታቃጥላለች፥ ነበልባልም ከእፉ ይወጣል።
- 14 ፤ በእንገቱ ኃይል ታድራለች፤ ግርማ በፊቱ ይዘፍናል።
- 15 ፤ የሥጋውም ቅርፊት የተጣበቀ ነው፤ እስከማይንቀሳቀሱም ድረስ በእርሱ ላይ ጸንተዋል።
- 16 ፤ ልቡ እንደ ድንጋይ የደነደነ ነው፤ እንደ ወፍጮ ድንጋይ የጸና ነው።
- 17 ፤ በተነሣ ጊዜ ኃያላን ይፈራሉ፤ ከድንጋጤም የተነሣ ያብዳሉ።
- 18 ፤ ሰይፍና ጦር፥ ፍላጻና መውጊያም ቢያገኙት እያሸንፉትም።
- 19 ፤ ብረትን እንደ ገለባ፥ ናስንም እንደ ነቀዘ እንጩት ይቈጥራቸዋል።
- 20 ፤ ፍላጻ ሊያባርረው አይችልም፤ የወንጭፍም ድንጋዮች እንደ ገለባ ይሆኑለታል።
- 21 ፤ በሎታውን እንደ ገለባ ይቈጥረዋል፤ ሰላጢኑም ሲሰበቅ ይስቃል።
- 22 ፤ ታቹ እንደ ስለታም ገል ነው፤ እንደ መዳመጫም በጭቃ ላይ ያልፋል።
- 23 ፤ ቀላዩን እንደ ድስት ያፈላዋል፤ ባሕሩንም እንደ ሽቱ ምንቸት ያደርገዋል።
- 24 ፤ በስተ ኋላው ብሩህ መንገድን ያበራል፤ ቀላዩም ሽበት ይመስላል።
- 25 ፤ ያለ ፍርሃት የተፈጠረ፥ እንደ እርሱ ያለ በምድር ላይ የለም።
- 26 ፤ ከፍ ያለውን ሁሉ ይመለከታል፤ በትዕቢተኞችም ሁሉ ላይ ንጉሥ ነው።

27

28

29

30

31

ምዕራፍ 42

ኢየብም መለሰ እግዚአብሔርንም እንዲህ አለው።

² ፤ ሁሉን ታደርግ ዘንድ ቻይ እንደ ሆኑ፤ አሳብህም ይከለከል ዘንድ ከቶ እንደማይቻል አወቅሁ።

³ ፤ ያለ እውቀት ምክርን የሚሰውር ማን ነው? ስለዚህ እኔ የማላስተውለውን፤ የማላውቀውንም ድንቅ ነገር ተናግራለሁ።

⁴ ፤ እባክህ፤ ስማኝ እኔም ልናገር፤ እጠይቅህማለሁ፤ እንተም ተናገረኝ።

⁵ ፤ መስማትንስ በጀሮ በመስማት ሰምቼ ነበር፤ አሁን ግን ዓይኔ እየችህ፤

⁶ ፤ ስለዚህ ራሴን እንቃለሁ፤ በአፈርና በእመድ ላይ ተቀምጦ እጸጸታለሁ።

⁷ ፤ እግዚአብሔርም ይህን ቃል ለኢየሱስ ከተናገረ በኋላ እግዚአብሔር ቴማናዊውን ኤልፋዝን። እንደ ባሪያዬ እንደ ኢየሱስ ቅንን ነገር ስለ እኔ አልተናገራችሁምና ቍጣዬ በእንተና በሁለቱ ባልንጀሮችህ ላይ ነድዶአል።

⁸ ፤ አሁን እንግዲህ ሰባት ወይፈኖችና ሰባት አውራ በጎች ይዛችሁ ወደ ባሪያዬ ወደ ኢየሱስ ዘንድ ሂዱ፤ የሚቃጠልንም መሥዋዕት ስለ ራሳችሁ አሳርጉ፤ ባሪያዬም ኢየሱስ ስለ እናንተ ይጸልያል፤ እኔም እንደ ስንፍናችሁ እንዳላደርግባችሁ ፊቴን አቀበላለሁ፤ እንደ ባሪያዬ እንደ ኢየሱስ ቅን ነገር ስለ እኔ አልተናገራችሁምና።

⁹ ፤ ቴማናዊውም ኤልፋዝ ሹሐዊውም በልዳዶስ ናዕማታዊውም ሶፋር ሄደው እግዚአብሔር እንዳዘዘቸው አደረጉ እግዚአብሔርም የኢየሱስን ፊት ተቀበለ።

¹⁰ ፤ ኢየሱስም ስለ ወዳጆቹ በጸለየ ጊዜ እግዚአብሔርም ምርኮውን መለሰለት፤ እግዚአብሔርም ቀድሞ በነበረው ፋንታ ሁለት እጥፍ አድርጎ ለኢየሱስ ሰጠው።

¹¹ ፤ ወንድሞቼና እጎቶቼ ቀድሞም ያውቁት የነበሩት ሁሉ ወደ እርሱ መጡ፤ በቤቱም ከእርሱ ጋር እንጀራ በሉ፤ ስለ እርሱም አዘኑለት፤ እግዚአብሔርም ካመጣበት ከፋ ነገር ሁሉ አጽናኑት፤ እያንዳንዳቸውም ብርና የወርቅ ቀለበት ሰጡት።

¹² ፤ እግዚአብሔርም ከፊተኛው ይልቅ የኋለኛውን ለኢየሱስ ባረከ፤ አሥራ አራት ሺህም በጎች፤ ስድስት ሺህም ግመሎች፤ እንደ ሺህም ጥማድ በፊዎች፤ እንደ ሺህም እንስት አህዮች ነበሩት።

¹³ ፤ ደግሞም ሰባት ወንዶችና ሦስት ሴቶች ልጆች ሆኑለት።

¹⁴ ፤ የመጀመሪያዬቱንም ስም ይሚማ፤ የሁለተኛዬቱንም ስም ቃስያ፤ የሦስተኛዬቱንም ስም አማልዮስ ቂራስ ብሎ ሰየማቸው።

¹⁵ ፤ እንደ ኢየሱስ ሴቶች ልጆችም ያሉ የተዋቡ ሴቶች በእገሩ ሁሉ አልተገኙም፤ አባታቸውም ከወንድሞቻቸው ጋር ርስት ሰጣቸው።

¹⁶ ፤ ከዚህም በኋላ ኢየሱስ መቶ አርባ ዓመት ኖረ፤ ልጆቹንና የልጅ ልጆቹንም እስከ አራት ተውልድ ድረስ አየ።

¹⁷ ፤ ኢየሱስም ሽምግሎ ዕድሜም ጠግቦ ሞተ።

For other languages please go to www.wordproject.org